

Sid 2 **LEDAREN:** Centraliseringen inom kyrkan är fortfarande stark. En del på Åland vill bilda eget. De ger uttryck för en längtan efter en rörelse åt andra hållet.

TORSDAG 6 SEPTEMBER. NR 36/2012

Satsar i slummen

Sidan 5

Halvgalna helgon botar vår tids apati

Sidan 12

Hon ville göra mera för Herren

Sidan 2

Idrott på hobby-nivå behövs

Många lämnar den organiserade idrotten när hobbyn blir för allvarlig. En riksdagsman föreslår att kyrkan erbjuder lågtröskelidrott.

Sidan 4

Estlands kyrka gick från fängelse till marknad

Sidan 10

Bilaga till Esbo svenska församling

Hitta dig, hitta Gud i tolv steg

Sidan 7

På startbanan

Sidan 8

LEDARE MAY WIKSTRÖM

Trilska klossar i angelägen sak

KP KYRKAN som organisation är en spretig historia. Vore den ett företag kunde kanske församlingarna betraktas som 449 legoklossar som lätt kan radas i ett bygge med det flytande idealet "ändamålsenligt". Men kyrkan är ingen concern styrd av en allsmäktig jordisk vd. Däremot har den flera maktfaktorer som vill säga sitt om klossarna – beroende på om det handlar om andliga ting, byråkrati eller ekonomi. Som allt annat flyter de tre ofta samman och då är det spánt på bygget.

PÅ SENSOMMAREN kom ett betänkande från den grupp som funderat över kyrkans förvaltning. Nu ska den, enligt Kyrkans informationscentrals kommuniké, blir klarare och lättare. Rent konkret vill man spara genom att lägga ner kyrkans utrikesråd och låta biskoparna sköta ekumeniska relationer och utrikeskontakter. Biskopsmötet bantas också ner.

Däremot gör gruppen inga drastiska nedskärningar i Kyrkans centralfond, tvärtom blir pensionsfonden en separat aktör. Det är säkert försvarligt med tanke på den utmaning helhetskyrkan har i form av sitt pensionsansvar. Men att förändringen där en blir två skulle innebära avvecklingar inom centralförvaltningen är svårt att tro. Att skära ner i kyrkans "utrikespolitik" är kirurgiskt sett ett relativt lätt ingrepp i jämförelse med att sätta luppen på den stora organism resen av centralförvaltningen utgör.

UR FÖRSAMLINGARNAS perspektiv har kommittén i sin 135 sidor långa text reflekterat lite eller inte alls. För en enskild församling är det lika svårt att ifrågasätta det rådande som det är för en legokloss att ställa sig på tvären. Att ens försöka kan te sig rentav naivt.

Eller så inte. På Åland går en diskussion om de åländska församlingarnas framtid och struktur. Mest radikalt är ett förslag från kyrkorådet i Mariehamns församling, som vill att domkapitlet ska bilda en arbetsgrupp för en självstyrd åländsk kyrka. Biskopen kan fortfarande finnas i Borgå, men en åländsk ledningsgrupp skulle tillsätta präster och kantorer, besluta om mark och medel.

En del röster har velat ta det ännu längre: Varför betala till riket? Om ålänningarna annars klarar av att stå på egna ben kunde de väl bära sin egen kyrka. Andra, ofta med erfarenhet av jobb i kyrkan, konstaterar att det redan nu pumpas in mycket pengar från centralförvaltningen. Att "bilda eget" skulle betyda att många kyrkor stängs och tjänster dras in.

Den höga och fria debatten har ändå en poäng: Den har öppnat ögonen för det skriande behovet av samarbete mellan församlingarna. Ålänningar är kända för att sjunga ut snabbt. Tanken på en självfinansierad kyrka i öriket speglar en reaktion som delas på lokalplanet riket runt. På lokalplanet vill man känna att en gemensam centralförvaltning ändå får det mesta att "komma tillbaka" hem. Som ett sådant tecken är den åländska rabulismen värd att tas på allvar i Borgå, men i all synnerhet i korridorerna på kyrkostyrelsen i Helsingfors.

"Tanken på en självfinansierad kyrka i öriket speglar en reaktion som delas på lokalplanet riket runt."

PROFILEN: ANN-CHRISTINE TUNÉR
"Gemenskap över samfundsgränser är naturligt för mig. Det gäller var än i världen jag rör mig."

Gud är min klippa

Guds Ord är en hörnsten i hennes tro. Redan i unga år längtade hon efter att få göra något mer för Herren. Att kristna vänner ber för henne och hennes familj har betytt mycket. Hon är en familjemänniska – sönerna och deras familjer är hennes stora glädje.

TEXT OCH FOTO: TOMAS VON MARTENS

Ann-Christine "Anki" Tunér växte upp i Hangö. Föräldrarna kom till tro i tjugooårsåldern strax efter kriget. Fadern hade blivit dömd till fängelse i en militärdomstol efter krigsslutet för att han försökte smugla begagnade underkläder hem från fronten.

– Det är en ganska absurd historia. De hemvändande soldaterna hade fått nya rena kläder och stränga order om att förstöra de gamla. Men de var knappa tider och pappa var ekonomisk, berättar Anki Tunér.

Efter en månad i fängelse på vatten och bröd kom han till Eira sjukhus för en planerad operation. Där fick hans liv en helt ny inriktning – han böjde knä vid sjukhussängen och överlämnade sitt liv åt Jesus.

Längtan efter att göra något mer

Som 16-åring började Anki Tunér i folkskollärarseminariet i Ekenäs. De åren minns hon som en mycket positiv period i sitt liv och hon träffar ännu vänner från den tiden.

Det var ont om lärarjobb i Finland när hon blev klar, så hon åkte till Sverige och fick jobb i Norrtälje. Trots att Anki trivdes med eleverna började hon längta efter något mer; kanske åka utomlands i något hjälparbete. Samtidigt ville hon fördjupa sig i den kristna tron. Följande sommar fick hon höra om en bibelskola i Säffle i Värmland.

– Det här var en av de första bibelskolorna som var öppna för vem som helst och som inte var knuten till någon pastorsutbildning eller annan kyrklig utbildning.

Bibelskola och utlandsvistelse

Bibelskolan fanns i en vacker gammal herrgård vid Väneren.

– Det blev tre intensiva år av bibelundervisning och stimulerande gemenskap med ungdomar från olika håll i Norden.

Det var också här Anki träffade sin blivande make **Jan Tunér**. Jan gjorde ett uppehåll från bibelskolan och arbetade ett år i Iran. Under den tiden besökte han Afghanistan och kände att han skulle kunna passa in där. Familjen Tunér skulle senare tillbringa åren 1977–88 i Afghanistan som biståndsarbetare.

Utlandsvistelsen började 1976 på fartyget M/S Logos, ett skepp med undervisnings- och kristen litteratur.

– Vår äldsta son **Mikael** var bara 9 månader när vi mönstrade ombord på Logos. Vi seglade runt hela den afrikanska kontinenten och stannade ett par veckor i varje hamn. Massor av människor besökte skeppets bokutställning. Vi hade också program i olika skolor och kyrkor.

– Året på Logos var en viktig erfarenhet som förberedde oss för kommande utmaningar. På skeppet var vi 140 ungdomar från 35 länder. Det var en

bra skola för kulturanpassning, säger Anki Tunér med ett skrat.

Under åren i Afghanistan undervisade hon på en engelskspråkig skola för utländska barn, där också sönerna Mikael och **Daniel** gick.

– Som familj trivdes vi väldigt bra i Afghanistan. Det är ett fascinerande land och människorna är mycket gästfria.

Engagemang i Finland

Åren 1988–2008 bodde familjen i Helsingfors. Många känner Anki och Jan Tunér som pastorsparet i Andreaskyrkan mitt i stan. Andreaskyrkan och Café Nya Vinden var en populär ekumenisk mötespunkt för kristna från olika samfund.

KYRKPRESSEN KONTAKTA REDAKTIONEN

Ansvarig chefredaktör
May Wikström
tfn (09) 612 615 33/
040 153 0313
may.wikstrom@kyrkpressen.fi

Redaktion i Helsingfors
Sandvikskajen 13
00180 Helsingfors
Tfn (09) 612 615 49
Fax (09) 278 4138

E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi

Redaktion i Österbotten
Norrmalmsgatan 21 A
68600 Jakobstad
gsm 050 585 6460

Redaktörer:
e-post: fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Andreas Andersson
tfn (09) 612 615 52

Rolf af Hällström
tfn (09) 612 615 53

Tomas von Martens
tfn (09) 612 615 49

Michaela Rosenback
tfn (09) 612 615 51

Johan Sandberg
(Österbotten)
gsm 050 585 6460

Sofia Torvalds
tfn (09) 612 615 54

Webbredaktör:
webred@kyrkpressen.fi

Layout: Malin Aho

Utges av:
Fontana Media Ab

Bank: Sampo
IBAN: FI34 8000
1301 1585 40
BIC: DABAFIHH

Paradbild:
Andreas Andersson

Tryck: Botnia Print,
Karleby

KYRKPRESSEN ANNONSINFORMATION

Annonsredaktör:
Erika Rönngård
tfn (09) 612 615 50,
annons@kyrkpressen.fi

Annonspriser:
Färg 2,05 €/spmm
Svart-vit 1,65 €/spmm
Moms 23% tillkommer

Radannonser:
4,50 €/rad inkl. moms.

Familjeannonser:
1 €/spmm inkl. moms.

Kyrkpressen utkommer normalt på torsdagar och inlämning av annonser sker senast torsdag veckan före.

För mera detaljer se mediekortet www.kyrkpressen.fi

Annonsförsäljning:
e-post: fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Tom Kytöpuuro,
gsm 041 447 5725

Björn Sten,
gsm 0400 012 390

Leif Westerling,
gsm 050 329 4444,
fax (09) 278 4138

Jonny Åstrand,
tfn (06) 347 0608,
gsm 0500 924 528,
fax (06) 347 1018

Prenumerationer och adressändringar tfn (09) 612 615 50, **prenumeration@kyrkpressen.fi**. Adressändring sker automatiskt via din församling då du gör flyttanmälan. Om du har prenumererat via Kyrkpressen kontaktar du oss.
Prenumerationspriser: Finland & Norden 68 € Utlandet 83 €

– Gemenskap över samfundsgrensar är naturligt för mig. Det gäller var än i världen jag rör mig.

I dag är Anki och Jan Tunér pensionärer och bor i Ekenäs, där de är aktiva i Missionskyrkan. Två gånger per år åker de till Afghanistan.

– Vi är del av ett personalvårdsteam. Vi träffar människor, lyssnar och hjälper också till med olika praktiska uppgifter.

De afghanska kvinnornas situation ligger henne varmt om hjärtat.

– Med små medel och undervisning kan man åstadkomma mycket för att förbättra deras livskvalité.

Bibelordet ger tröst

Guds Ord är en hörnsten i Anki Tunérs

ANKI TUNÉR bor i Ekenäs och närheten till naturen och havet är viktig för henne.

tro. Gud har gång på gång visat sig trofast.

– I svåra tider när jag vänt mig till Bibeln har jag funnit tröst där. Jag tycker speciellt mycket om psalm 62 i Psaltaren. Gud är min klippa och min tillflykt.

En annan sak som betytt mycket för Anki är vetskapen om att kristna vänner ber för henne och familjen. I hotfulla och farliga situationer har det visat sig många gånger att de varit föremål för förbön och Herrens beskydd.

Ansvar för våra äldre

Sedan flera år har Anki Tunér vikarierat inom hemtjänsten. Det har gett henne erfarenhet och en trygghet, som blev till stor hjälp när hon tog hand om sina föräldrar då hennes mamma fick cancer.

– Jag tycker att det är naturligt och

viktigt att finnas till för de äldre och för sina föräldrar. Som barn fick vi omvårdnad av mamma och pappa. Då tycker jag att vi har ett ansvar att ge tillbaka det vi själva fått. Våra äldre har byggt upp samhället och är värda all respekt och empati.

– Jag är en familjemänniska – sönerna och deras familjer är min stora glädje!

När det gäller moderna fenomen som sociala medier och Facebook tycker Anki Tunér att det är mera givande att träffa människor i verkligheten.

– Jag är nog mera för ”face to face”. Verkliga människor i verkligheten träffar jag bland annat i en bönegrupp för kvinnor som jag är med i. Den gemenskapen känns viktig för mig.

ANN-CHRISTINE TUNÉR

HAR ARBETAT SOM LÄRARE, MED HEMTJÄNST OCH I OLIKA BISTÅNDS-PROJEKT UTOMLANDS.

FAMILJEN, SÖNERNA MED FAMILJER OCH BARNBARNEN ÄR HENNES STORA GLÄDJE.

TRIVS I NATUREN OCH TYCKER OM ATT PADDLA IVÄG PÅ PICKNICK TILLSAMMANS MED SIN MAKE JAN.

Hilkka Olkinuora är årets Fredrika

PRIS. Hilkka Olkinuora får årets Fredrika Runebergstipendium för sitt mångsidiga och målmedvetna arbete i samhällsmoderlig anda. Olkinuora är präst, journalist och författare.

Fredrika Runebergstipendiet utdelas årligen på Fredrikas födelsedag den 2 september till förtjänta personer som arbetar i hennes anda.

HILKKA OLKINUORA.
FOTO: LINDA KARLSSON

Väckelserörelserna möts för femte gången i Karleby

KYRKHELG. Närmare femtio namngivna personer plus körerna Evangelicum, Jacob Gospel, Laudate Eum samt grupperna Praise Club och Mats Sjölands lovsångsteam medverkar i programmet då Kyrkhelg nord ordnas i Karleby den 14 till 16 september.

För den som vill delta men inte har möjlighet att ta sig till Karleby kan det lö-

na sig att regelbundet gå in på kyrkhelgens förnyade hemsida www.kyrkhelg.fi. Där kan man lyssna till en del av programmen som streamas medan de pågår. Hemsidan kommer också att uppdateras under helgens gång.

Kyrkhelgen ordnas av Karleby svenska församling och tolv organisationer med bakgrund i olika inomkyrk-

liga väckelserörelser samt. Årets kyrkhelg i norr är den femte i ordningen. Kyrkhelg syd har ordnats två gånger, en gång i Ingå och senast i Helsingfors i mars.

Programmet börjar på fredagskvällen i Gamlakarleby stadskyrka med inledningsmöte och ungdomsmässa.

Lördagen inleds med bibelstudium. Under dagen

hålls fyra parallellprogram och två seminariepass med sammanlagt sexton seminarier. På kvällen blir det festkväll och senare ungdomsmöte i kyrkan.

Ett bibelstudium hålls innan söndagens avslutande festmässa i kyrkan. Festmässan bandas av Ration Vega och sänds i oktober. För barnen ordnas eget program.

FC PAPIT, som bland andra biskoparna Björn Vikström och Jari Jolkkonen spelar i, mötte Riksdagens idrottsklubb i en vänskapsmatch.

Idrott måste inte vara allvarligt

IDROTT OCH KROPPSKULTUR. Barn spelar hellre tv- och datorspel än leker på gården. Unga slutar idrotta för att kraven på professionalitet är för höga. Vardagsmotion och klubbar på hobbynivå behövs för att folket ska röra på sig.

TEXT: ANDREAS ANDERSSON

FOTO: KYRKANS INFORMATIONSCENTRAL/MARKKU PIHLAJA

Nivån på den nationella hälsan försämras. Motion är lösningen. Även gemenskapen lider när unga rör på sig mindre. På kyrkans och bollförbundets paneldiskussion om kroppskultur för en knapp vecka sedan uttryckte biskopen i Kuopio stift **Jari Jolkkonen** oro över att dator- och konsolspelen har tagit över utelekarna.

– Tiden som läggs på datorspel har ökat explosionsartat de senaste tio åren. Förändringen spelar en roll för både kroppskulturen och gemenskapen, säger Jolkkonen.

Riksdagsledamot **Antti Kaikkonen** berättar att han idrottar vid sidan av andra fritidssysselsättningar. Han kon-

”Det behövs en talkoanda. Ifall föräldrar inte ställer upp måste tränare anställas och då är det klart att det kostar.”

Jari Jolkkonen

staterar också att konditionen försämras men vill inte problematisera data-spelandet lika som Jolkkonen.

– I glesbygden kan det finnas få jämnåriga lekkamrater. Då kan datorspel ge en känsla av samhörighet.

Kaikkonen lyfter fram den försämrade konditionen som ett socioekonomiskt dilemma eftersom det medför ökade vårdkostnader. Motion skulle förhindra det, och han tror att fler skulle idrotta ifall tröskeln skulle vara lägre.

– Många unga slutar idrotta när det blir för allvarligt eller de bara får sitta på bytesbänken, säger Kaikkonen.

Diskussionsledaren, idrottsprästen **Leena Huovinen**, kommenterar ock-

så att många blir utanför den organiserade idrotten.

– Vi kan inte riktigt det här med idrott på hobbynivå, funderar hon.

Också generalsekreteraren för statens idrottsråd **Minna Paajanen** frågar sig ifall hobbyidrotten har blivit för tävlingsinriktad.

– Man ska komma ihåg det goda som idrott för med sig: glädje och viljan att vinna.

Fotbollsspelaren **Aki Riihilahti** påpekar att diskussionen i samhället ofta kretsar kring våra smärtpunkter: depression, hjärt- och kärlsjukdomar. Idrotten och motionen kan göra mycket.

– Människors passivitet måste minska, säger Riihilahti.

Kyrkan värnar om människovärde och sammanhållning i idrotten

I fjol gav lutherska kyrkan ut tio teser om motion och idrott. Människovärde, gemenskap och respekt går som en röd tråd genom teserna som har delats ut till bland annat idrottsföreningar. Viktigt är också att motion och idrott ska vara roligt.

– Den grundläggande utgångspunkten i kyrkans teser är glädje och sammanhållning, konstaterar Paajanen.

– Det behöver finnas lag med låg tröskel, grupper där man kan syssla med idrott utan att det blir allvarligt. Kanske kunde församlingarna pröva på det? funderar Kaikkonen.

En orsak till att sofliga unga slutar idrotta är de höga kostnaderna. Paajanen tror att de höjda kostnaderna dels beror på ökad professionalitet.

– Frivilliggrunden behöver bevaras, säger hon.

– Det behövs en talkoanda. Ifall föräldrar inte ställer upp måste tränare anställas och då är det klart att det kostar, säger biskop Jolkkonen.

Paajanen påpekar att många tänker på miljön i sina val i vardagen. En liknande inställning behövs till motionen.

– Det finns mycket potential i vardagsmotionen, säger Paajanen.

JARI JOLKKONEN, Antti Kaikkonen, Minna Paajanen och Aki Riihilahti diskuterade kroppskultur och idrott i kyrkans och bollförbundets paneldiskussion.

KATOLSKA KYRKAN

Kardinal kritiserar från graven

Den italienska kardinalen **Carlo Maria Martini**, som avled i Parkinsons sjukdom i slutet av förra veckan, gav en intervju för italienska Corriere della Sera strax före sin död. I intervjun kommer kardinalen med hård kritik mot katolska kyrkan. Han säger bland annat att den är "200 år efter sin tid".

Martini förutspår också att kyrkan kommer att förlora framtida generationers lojalitet om den inte intar en mer generös attityd mot fränskilda. Han uppmanar kyrkan, med påven i spetsen, till radikal förnyelse.

VALAMO SAMARBETSFÖRHANDLINGAR

Kloster varslar om uppsägning

I dag, torsdag, inleds samarbetsförhandlingar i Valamo kloster i Heinävesi. Förhandlingarna gäller ca 50 personer som arbetar i anslutning till klostret, skriver Ortodoksi.net. Högst nio personer kommer att permitteras eller sägas upp.

Samarbetsförhandlingarna gäller inte klosterbröderna eftersom de inte har ett arbetsförhållande till klostret utan fungerar som ledare och värdar.

Renoveringen av klosterbyggnaderna i Valamo har svält mycket pengar under de senaste åren.

FRÄLSNINGARMÉN VATTEN

Välsignat vatten sålde bra

Frälsningsarmén i Örnsköldsvik i Sverige har kommit på en produkt som kan hämta in pengar för organisationens sociala arbete: välsignat vatten. I våras reser representanter för Frälsningsarmén till ett bryggeri i Älvsbyn, besökte den källa där det vatten som bryggeriet säljer tappas upp och hade en ceremoni.

– Vi ska kunna lansera vattnet över hela landet, säger kårledare **Christer Eklöf** till Piteå-Tidningen.

– Man får ett fräscht vatten som Herren har skapat. I sommar har vattnet sålt bra i en lokal lca-butik.

3 FRÅGOR TILL

Emma Audas

Johannes församling startar ny verksamhet för unga vuxna i Helsingfors centrum. Vad handlar det om?

– Tillsvidare handlar det om en facebook-sida som riktar sig inte bara till våra församlingsmedlemmar utan till alla unga vuxna som rör sig i centrum av Helsingfors. Jag administrerar sidan och försöker få reda på vad unga vuxna har för förväntningar och önskningar gällande församlingsverksamhet, säger **Emma Audas** som är pastor i Johannes församling.

Vad kommer verksamheten att handla om, tror du?
– Den åldersgrupp vi i första hand riktar oss till är 18–35-åringar och de kan ha väldigt olika behov. Vissa kanske längtar efter samtal och gemenskap, andra kanske vill fira mässa. Sedan finns det säkert folk som behöver hjälp med något praktiskt, någon som kan ställa upp och göra deras vardag lättare.

När kommer verksamheten att köra i gång?

– Det handlar inte om kritik mot den verksamhet församlingarna haft tidigare. Men jag märker att det finns en vilja att ta del av en församlingsgemenskap och då är det lyx att vi kan sätta tid på att fundera och testa vad som fungerar.
– Vissa grejer ska vi testa redan i september, men jag ska inte ännu berätta vad det handlar om. Den som vill veta mer kan följa med gruppen Unga vuxna i Helsingfors centrum på Facebook.
– Om man har önskemål om vad man skulle vilja göra kan man mejla mig på Facebook antingen på Unga vuxna-sidan eller personligen. Jag tar jättegärna emot förslag och önskemål.

TEXT OCH FOTO: JOHAN SANDBERG

När kommer verksamheten att köra i gång?
– Vissa grejer ska vi testa redan i september, men jag ska inte ännu berätta vad det handlar om. Den som vill veta mer kan följa med gruppen Unga vuxna i Helsingfors centrum på Facebook.
– Om man har önskemål om vad man skulle vilja göra kan man mejla mig på Facebook antingen på Unga vuxna-sidan eller personligen. Jag tar jättegärna emot förslag och önskemål.

– Jag har funderat mycket på vad jag vill bli när jag blir stor, säger hon. Eftersom jag har två små barn vill jag ha ett jobb som är meningsfullt. Jag vill känna att det jag gör på dagarna är värt att lämna barnen på dagis för. Och det

tycker jag Hoppets Stjärna är. Wägar har tidigare forskat och undervisat på Hanken i Vasa. 2007 disputerade hon i marknadsföring.
– Forskning kräver seghet. Det behöver jag i det här jobbet då det gäller att komma över eller runt hindren.
Den senaste tiden har inställningen till hjälpverksamheten försämrats i Vitryssland. Hoppets Stjärna hjälper familjer och sänder hjälpsändningar dit.
– Men det politiska läget där gör hjälpverksamheten besvärlig.
Stöder flickor i Mumbai
I sommar besökte Karolina Wägar Indien för att bekanta sig med Hoppets Stjärnas nya stödprojekt. Organisationen har åtagit sig att genom

SADLAT OM. Karolina Wägar tog steget från den akademiska världen till att hjälpa barn i andra länder.

Hoppets Stjärna i nya händer

Från den första augusti har **Karolina Wägar** jobbat tillsammans med **Brage Pörtfors**, som gick i pension den sista augusti.
– Jag har funderat mycket på vad jag vill bli när jag blir stor, säger hon. Eftersom jag har två små barn vill jag ha ett jobb som är meningsfullt. Jag vill känna att det jag gör på dagarna är värt att lämna barnen på dagis för. Och det

tycker jag Hoppets Stjärna är. Wägar har tidigare forskat och undervisat på Hanken i Vasa. 2007 disputerade hon i marknadsföring.
– Forskning kräver seghet. Det behöver jag i det här jobbet då det gäller att komma över eller runt hindren.
Den senaste tiden har inställningen till hjälpverksamheten försämrats i Vitryssland. Hoppets Stjärna hjälper familjer och sänder hjälpsändningar dit.
– Men det politiska läget där gör hjälpverksamheten besvärlig.
Stöder flickor i Mumbai
I sommar besökte Karolina Wägar Indien för att bekanta sig med Hoppets Stjärnas nya stödprojekt. Organisationen har åtagit sig att genom

från den första augusti har Karolina Wägar jobbat tillsammans med Brage Pörtfors, som gick i pension den sista augusti.
– Jag har funderat mycket på vad jag vill bli när jag blir stor, säger hon. Eftersom jag har två små barn vill jag ha ett jobb som är meningsfullt. Jag vill känna att det jag gör på dagarna är värt att lämna barnen på dagis för. Och det

tycker jag Hoppets Stjärna är. Wägar har tidigare forskat och undervisat på Hanken i Vasa. 2007 disputerade hon i marknadsföring.
– Forskning kräver seghet. Det behöver jag i det här jobbet då det gäller att komma över eller runt hindren.
Den senaste tiden har inställningen till hjälpverksamheten försämrats i Vitryssland. Hoppets Stjärna hjälper familjer och sänder hjälpsändningar dit.
– Men det politiska läget där gör hjälpverksamheten besvärlig.
Stöder flickor i Mumbai
I sommar besökte Karolina Wägar Indien för att bekanta sig med Hoppets Stjärnas nya stödprojekt. Organisationen har åtagit sig att genom

från den första augusti har Karolina Wägar jobbat tillsammans med Brage Pörtfors, som gick i pension den sista augusti.
– Jag har funderat mycket på vad jag vill bli när jag blir stor, säger hon. Eftersom jag har två små barn vill jag ha ett jobb som är meningsfullt. Jag vill känna att det jag gör på dagarna är värt att lämna barnen på dagis för. Och det

tycker jag Hoppets Stjärna är. Wägar har tidigare forskat och undervisat på Hanken i Vasa. 2007 disputerade hon i marknadsföring.
– Forskning kräver seghet. Det behöver jag i det här jobbet då det gäller att komma över eller runt hindren.
Den senaste tiden har inställningen till hjälpverksamheten försämrats i Vitryssland. Hoppets Stjärna hjälper familjer och sänder hjälpsändningar dit.
– Men det politiska läget där gör hjälpverksamheten besvärlig.
Stöder flickor i Mumbai
I sommar besökte Karolina Wägar Indien för att bekanta sig med Hoppets Stjärnas nya stödprojekt. Organisationen har åtagit sig att genom

från den första augusti har Karolina Wägar jobbat tillsammans med Brage Pörtfors, som gick i pension den sista augusti.
– Jag har funderat mycket på vad jag vill bli när jag blir stor, säger hon. Eftersom jag har två små barn vill jag ha ett jobb som är meningsfullt. Jag vill känna att det jag gör på dagarna är värt att lämna barnen på dagis för. Och det

tycker jag Hoppets Stjärna är. Wägar har tidigare forskat och undervisat på Hanken i Vasa. 2007 disputerade hon i marknadsföring.
– Forskning kräver seghet. Det behöver jag i det här jobbet då det gäller att komma över eller runt hindren.
Den senaste tiden har inställningen till hjälpverksamheten försämrats i Vitryssland. Hoppets Stjärna hjälper familjer och sänder hjälpsändningar dit.
– Men det politiska läget där gör hjälpverksamheten besvärlig.
Stöder flickor i Mumbai
I sommar besökte Karolina Wägar Indien för att bekanta sig med Hoppets Stjärnas nya stödprojekt. Organisationen har åtagit sig att genom

från den första augusti har Karolina Wägar jobbat tillsammans med Brage Pörtfors, som gick i pension den sista augusti.
– Jag har funderat mycket på vad jag vill bli när jag blir stor, säger hon. Eftersom jag har två små barn vill jag ha ett jobb som är meningsfullt. Jag vill känna att det jag gör på dagarna är värt att lämna barnen på dagis för. Och det

tycker jag Hoppets Stjärna är. Wägar har tidigare forskat och undervisat på Hanken i Vasa. 2007 disputerade hon i marknadsföring.
– Forskning kräver seghet. Det behöver jag i det här jobbet då det gäller att komma över eller runt hindren.
Den senaste tiden har inställningen till hjälpverksamheten försämrats i Vitryssland. Hoppets Stjärna hjälper familjer och sänder hjälpsändningar dit.
– Men det politiska läget där gör hjälpverksamheten besvärlig.
Stöder flickor i Mumbai
I sommar besökte Karolina Wägar Indien för att bekanta sig med Hoppets Stjärnas nya stödprojekt. Organisationen har åtagit sig att genom

från den första augusti har Karolina Wägar jobbat tillsammans med Brage Pörtfors, som gick i pension den sista augusti.
– Jag har funderat mycket på vad jag vill bli när jag blir stor, säger hon. Eftersom jag har två små barn vill jag ha ett jobb som är meningsfullt. Jag vill känna att det jag gör på dagarna är värt att lämna barnen på dagis för. Och det

tycker jag Hoppets Stjärna är. Wägar har tidigare forskat och undervisat på Hanken i Vasa. 2007 disputerade hon i marknadsföring.
– Forskning kräver seghet. Det behöver jag i det här jobbet då det gäller att komma över eller runt hindren.
Den senaste tiden har inställningen till hjälpverksamheten försämrats i Vitryssland. Hoppets Stjärna hjälper familjer och sänder hjälpsändningar dit.
– Men det politiska läget där gör hjälpverksamheten besvärlig.
Stöder flickor i Mumbai
I sommar besökte Karolina Wägar Indien för att bekanta sig med Hoppets Stjärnas nya stödprojekt. Organisationen har åtagit sig att genom

från den första augusti har Karolina Wägar jobbat tillsammans med Brage Pörtfors, som gick i pension den sista augusti.
– Jag har funderat mycket på vad jag vill bli när jag blir stor, säger hon. Eftersom jag har två små barn vill jag ha ett jobb som är meningsfullt. Jag vill känna att det jag gör på dagarna är värt att lämna barnen på dagis för. Och det

tycker jag Hoppets Stjärna är. Wägar har tidigare forskat och undervisat på Hanken i Vasa. 2007 disputerade hon i marknadsföring.
– Forskning kräver seghet. Det behöver jag i det här jobbet då det gäller att komma över eller runt hindren.
Den senaste tiden har inställningen till hjälpverksamheten försämrats i Vitryssland. Hoppets Stjärna hjälper familjer och sänder hjälpsändningar dit.
– Men det politiska läget där gör hjälpverksamheten besvärlig.
Stöder flickor i Mumbai
I sommar besökte Karolina Wägar Indien för att bekanta sig med Hoppets Stjärnas nya stödprojekt. Organisationen har åtagit sig att genom

HOPPETS STJÄRNA

- **En religiöst** obunden och självständig förening som samarbetar med Hoppets Stjärna i Sverige.
- **Stöder genom** fadderverksamhet barn bland annat i Kenya, Ryssland, Haiti, Argentina och Indien. Ett tusental faddrar stöder verksamheten med 24 euro per månad.
- **Samlar in** kläder och föremål till Lettland, Litauen och Vitryssland. En del säljs i butiken i Närpes. Intäkterna från butiken går bland annat till att täcka bränslekostnaderna för hjälpsändningar och till att finansiera punktinsatser på fältet som till exempel medicin.
- **Har tre** anställda och ett tjugotal frivilliga medarbetare i Närpes.
- **Sju procent** av de insamlade medlen går till administrationen.

Höstaktuellt!

Tommy Hellsten: **Du är mer än du anar**

– om konsten att bli vän med sin själ

Inb 28,90

*Själen kallar oss
alla till ett djupare,
modigare, rikare
och sannare liv.*

Fontana Media

Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors • Tfn (09) 612 615 30 • www.fontanamedia.fi

Höstens Specialsemester i Härmä Spa!

Innehåller:

- inkvartering i dubbelrum
- 2 x frukostbuffé
- 2 x lunch eller middag från buffébordet
- fritt inträde till spa och gym
- fritidsprogram
- 1 x inträde till dansrestaurangen utom vid specialprogram

150€
/person /2 dygn

Uusi
HÄRMÄN KYLPYLÄ

Vaasantie 22, Ylihärmä
Tel. (06) 483 1600
www.harmankylpyla.fi

Bergvärme?

Fråga oss om pris på borring av energihål och vattenbrunnar ...
då vet du att du gjort en bra affär.

DRILLTEC

044-525 9143 info@drilltec.fi www.drilltec.fi

MED SMAK AV LAKRITS

CAROLUS MIXTURA

www.carolusmixture.fi

Örtpreparat – av daggört
för luftvägarna och
halsen.

Underlättar vid hosta
och snuva.

Lämplig för
hela familjen.

- Alkoholfri
- Laktosfri
- Glutenfri
- Sockerfri

Produkten innehåller extrakt
av daggört, kisel, lakritsirap,
karmellos, pepparmynt-,
timjan-, anis-, nejlika-,
lavendel- och salviaolja.

BIOMED Från välförsedda naturkostaffärer

Annonsera i Kyrkpressen! **KP.**

Kontakta våra annonsförsäljare:

Tom Kytöpurro 041 447 5725, Björn Sten 0400 012 390,
Leif Westerling 050 329 4444, Jonny Åstrand 050 092 4528

Eller via e-post: annons@kyrkpressen.fi

Annonsinfo på www.kyrkpressen.fi

FRÅN VÄNSTER: Lena Streng, Birgitta Åsvik, Susanne Blomqvist och Björn Bertell. Bertell är frivillig medhjälpare inom diakonin. De övriga arbetar som diakoner och diakoniarbetare i församlingen. FOTO: VASA SVENSKA FÖRSAMLING

110 år av diakoni i Vasa

DIAKONI. I Vasa har diakonala tjänster erbjudits behövande redan i 110 år. De jämna åren firas med ett tvåspråkigt jubileumsseminarium.

TEXT: TOMAS VON MARTENS

År 1902 inleddes den diakonala verksamheten i Vasa genom anställningen av en diakonissa. Tio år senare fanns det två diakonissor.

– Diakoniarbetet har genom åren genomgått olika skeden och förändringar. På 1950-talet gjordes en arbetsfördelning enligt vilken staden skötte om de unga och barnpatienterna medan de vuxna patienterna togs om hand av diakonissor, berättar ledande diakoniarbetare Lena Streng.

I och med folkhälsolagen var sjukvården inte längre en uppgift för diakonin. Diakonins uppgift att förbättra människors andliga och materiella välmående stärktes och de äldre blev en central målgrupp för diakoniarbetet.

Människor i nöd

Inom den diakonala verksamheten möter man dagligen människor som behöver hjälp och stöd på många olika sätt. Det är ett på många sätt krävande och tungt arbete men samtidigt känner man att det man utför dagligen har stor betydelse för människor, säger Lena Streng.

– Det här är ett otroligt givande arbete, att möta människor som behöver konkret hjälp på många olika sätt. Ofta handlar det om människor som på ett eller annat sätt blivit tilltufsade av livet.

Stor förändring

År 2000 var mer än 60 procent av diakonins kontakter riktade till pensionärer. År 2010 är 80 procent av kontakterna riktade till 18–64-åringar.

Det största gruppen i dag är personer i arbetsför ålder.

Lena Streng

– Den största gruppen i dag är personer i arbetsför ålder. De handlar om många olika problem, exempelvis arbetslöshet och ekonomiska problem, sjukdom, kriser i livet, psykiska problem och missbruk.

Matbanken fördelar matpåsar och håller en matservering för medellösa två gånger i veckan.

– På 30-talet började man dela ut köpkort till dem som behövde. Ända från början har den diakonala verksamheten i Vasa varit mycket medveten, berättar Streng.

I Vasa svenska församling arbetar i dag sex diakoner och diakoniarbetare. Det motsvarar fyra heltidstjänster, en halvtid i Sundom kapellförsamling, plus en assistent på halvtid.

Mångsidig verksamhet

De diakonala verksamheterna i Vasa är mångsidiga och erbjuder gemenskap för olika grupper: Parkcaféet är en kaffeservering under sommarmånaderna i Kyrkparken och på vintern i Trefal-

dighetskyrkans aula en gång i veckan, pensionärsgrupper med och utan lunch, andra varierande regelbundet återkommande grupper som en DUV-grupp och sorgegrupp. Diakonin gör hembesök, håller andakter på pensionärshem, arrangerar läger och utfärder för olika målgrupper.

Bärare av hoppet

Jubileumsåret firas med ett tvåspråkigt seminarium den 13 september. En svenskspråkig jubileumsmässa hålls den 7 oktober i stora församlings-salen på Skolhusgatan.

Temat och rubriken för seminariet är *Bärare av hoppet*. Under jubileumsseminariet kommer Camilla Koskinen att tala om vikten av att kunna lyssna under rubriken "Lyssnande ger kraft och hopp". Koskinen är doktor i hälsovetenskaper och har tidigare arbetat som diakonissa i Vasa.

Andra föreläsare under seminariet är bland annat Tua Sandell, stiftssekreterare i Borgå stift.

NY FORSKNING

Adventister och baptister friskare

Antalet cancerfall bland adventister och baptister i Danmark är lägre än bland övriga befolkningen uppger en undersökning som Syddansk Universitet och Kræftens bekæmpelse har gjort.

Risken att insjukna i cancer är 30 procent lägre för män och 14 procent lägre för kvinnor inom rörelserna. Orsaken tros vara deras sunda livsstil då de undviker tobak, alkohol och kaffe.

Forskarna undersökte omkring 12 000 medlemmar i rörelserna i Danmark.

KLUMPIGT RESTAURERINGSFÖRSÖK

Jesusmålning förstörd i Spanien

En 1800-tals freskmålning av konstnären **Elías García Martínez** har blivit förstörd efter ett olyckat restaureringsförsök av en 80-årig kvinna. *Ecce homo* finns i antuario de Misericordia-kyrkan i den nordöstra staden Borja i Spanien och föreställer Jesus i törnekrona, skriver Svt.

Med tiden har färgen börjat flagna och därför försökte bybon Cecilia Giménez piffa upp målningen genom att måla över de slitna delarna. Tyvärr slutade det med att målningen blev helt oigenkännlig. Experter kommer nu att undersöka om konstverket går att rädda.

Befriande att resa inåt i sitt eget jag

TOLVSTEGSGRUPP.

Hittar du ditt äkta jag hittar du Gud. Det är utgångspunkten när en tolvstegsgrupp för "normalstörda" drar i gång.

TEXT OCH FOTO:
SOFIA TORVALDS

I höst börjar Matteus församling med en ny Tolvstegsgrupp som bygger på den kristna recovery-rörelsens principer. Gruppen är inget alternativ till AA-grupper utan finns till för var och en som vill bli ärligare med sig själv och fördjupa sin andlighet.

– När du hittar vem du verkligen är hittar du också vägen till Gud. På köpet får du reda på dina speciella hang-ups, säger **Helena Rönnberg**, präst och grupp- ledare.

De flesta av oss kämpar med olika beroenden, även om de kanske inte farit i väg med oss helt än, till exempel arbetsnarkomani eller problem med mat. Stundvis mår vi dåligt, och vi väljer något sätt att fly undan smärtan.

Att vara med i en Tolvstegsgrupp handlar inte om att få och ge goda råd.

– Alla talar i tur och ordning, ingen kommenterar deras berättelse. Alla får själva hitta sina problem och lösningar, de ska inte pratas sönder. **Harry Månsus** har sagt att man inte får gå in och röra den mänskliga Gud arbetar med.

Mer människa

Gruppen arbetar med svenska **Olle Carlssons** pinfärska bok *12 steg för hopplösa*. Boken är så ny att Helena Rönnberg inte hunnit läsa den än.

– Alla läser ett kapitel hemma, sedan berättar vi turvis vad vi fått ut av det. Vi har en äggklocka som plingar och ser till att alla får lika mycket utrymme.

Steg 1–2 lyder: Vi är maktlösa inför livet. Vi är alla beroende av en större och starkare kraft.

HELENA RÖNNBERG sitter på det sjunde trappsteget. Steg sju handlar om att ödmjukt be Gud avlägsna våra brister.

– Många av stegen låter hemska och svåra, men de är befriande.

Helena Rönnberg är med på samma villkor som alla andra. Hon presenterar vad det handlar om och ser till att ingen bryter mot reglerna, för övrigt är hon sitt eget sårbara jag.

– Jag vill inte ens kalla mig ledare utan snarare "igångsättare". Jag ser till att alla får kaffe, te och smörgås, men jag styr inte.

Hon tror att det är viktigt att vi får dela våra liv med varann, att det finns en plats där vi får säga precis som det är.

– En plats där vi inte behöver vara duktiga och framgångsrika utan får berätta att verkligheten kanske ser helt annorlunda ut än den fasad vi visar utåt.

En förutsättning för att det ska fungera är att alla lovar att gå med på gruppens regler. En av dem är att inget som berättas i gruppen får gå vidare därifrån.

Hon vet att livsberättelsen kan förvandla den som vågar dela med sig av den. Hon har upplevt det själv.

– Jag har blivit mer människa. Jag har sluppit kravet att vara duktigare och mer

framgångsrik än jag är. Jag har också fått en barmhärtigare Gudsbild.

Hon har sett andras liv totalförvandlas av samma erfarenhet.

– Jag har sett personer få ett helt nytt grepp om sina liv och en varm, personlig Gudskontakt. Men det handlar om ett livslångt program. Man klättrar snarare inåt än uppåt. Färdig blir man aldrig.

Måndag 10.9 kl. 18 är det info om den nya Tolvstegsgruppen i Matteussalen. Anmälan tas emot under kvällen. Gruppen kan ha högst tio medlemmar i åldern 25–70 år.

VÅGA FRÅGA

Sluta vara klagomur

MARIA SUND-GREN-LILLQVIST är kognitiv psykoterapeut och svarar på frågor om familj och relationer.

Hur bryter man negativa (klagande) samtalsvanor vid arbetsplatsens kaffebord? Alla klagar vi ju någonting, men det är så oerhört tröttsamt med människor som aldrig kommer vidare utan fortsätter med samma visa år efter år. Man vill ju inte leka teflonpanna hela tiden utan vill utveckla samtalen så att lite mer glädje och tacksamhet ryms med.

ALLA HAR vi kommit i kontakt med människor som är väldigt negativa. Det innebär att de sällan ser möjligheter, de förutspår i stället problem eller olyckor.

Inom kognitiv psykoterapi kallar vi det här för katastroftänkande. Då utgår man alltid från att det värsta ska hända. Man målar upp skräckscenarier även om möjligheten till katastrof är rätt liten. Allt hemska kan förstås hända, men inget blir bättre av att försöka agera spåkvinna.

Att orka bemöta negativa uttalanden är tungt. Alla uttalar vi oss negativt ibland, det är mänskligt, men blir det ett ständigt återkommande mönster av negativitet blir det väldigt jobbigt. Det är tungt om det dessutom pågår år efter år. För det mesta inträffar inte det tråkiga vi kan tänka oss och ibland inträffar något riktigt katastrofalt som vi inte ens kunnat drömma om i vår vildaste fantasi.

FÖRHOPPINGSVIS finns det flera arbetskamrater i kafferummet. Ett sätt att komma bort från den negativa spiralen är att försöka diskutera någonting annat. Det blir kanske så att man medvetet försöker undvika den negativa energitjuven. Det är tråkigt, men det kan vara nödvändigt för att vi inte själva ska dras med i den negativa trenden.

Det är svårt att säga "vad du är negativ" till någon, även om det kan vara det vi tänker. Det är enklare att hitta fel hos andra än att se sina egna fel. Vi kan alla öva oss i att också hitta fina, positiva saker i de flesta sammanhang.

Det bästa vore om man vågade reagera på åltandet med att exempelvis fråga om hon tycker att hon kunnat gå vidare i livet, efter alla år. Hon kanske svarar att hon inte kunnat det. "Jag tycker också att det verkar som om du inte kunnat glömma det du varit med om, utan att du fastnat i att grubbla och älta det skedda. Jag tror inte att jag kan hjälpa dig med att bara lyssna. Du kunde kanske ha nytta av att prata med en psykolog eller psykoterapeut som kunde hjälpa dig att tänka i lite nya banor."

Det som gör det svårt för oss att glömma svåra händelser kan vara att vi inte vill eller kan acceptera det som skett. Den enda vägen är försoning med det förflutna, ibland förlåtelse, och alltid acceptans. Det som händer med människor som inte kan acceptera sitt öde är att de blir bittra. De blir bittra både på livet och på människor och till sist även på sig själva. Vi förstår inte allt som sker i livet, men vi får acceptera att det sker saker som vi inte tycker om och att livet inte är rättvist. Det sker också många fantastiska saker i de flesta människors liv. Det gäller att välja vad vi vill minnas!

Fråga KP:s expertpanel

I KP:s frågespalt besvaras frågor om tro och andlighet av präster i den lutherska kyrkan. Frågor om relationer, hälsa, familj och fostran besvaras av sjukskötare och kyrkans familjerådgivare. Redaktionen behöver ditt namn och dina kontaktuppgifter, men du får gärna ställa din fråga anonymt i tidningen. Redaktionen väljer och editerar frågorna. Adressen är redaktionen@kyrkpressen.fi eller Kyrkpressen, Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors. Märk kuvertet "FRÅGA". Panelen besvarar frågor endast i tidningen.

PÅ TVÄREN MICHAELA ROSENBACK

En själ i två kroppar

I samband med någon av mina födelsedagar gav en av mina vänner mig en bok.

Den var fylld med små citat om vänskap. Ett av citaten har etsat sig fast i mitt minne och än i dag

kan jag förundras över hur väl det stämmer. "En vän är en själ i två kroppar."

När jag för drygt två år sedan flyttade till Helsingfors från lilla och trygga Vasa hade jag, förutom kläder, tallrikar och andra nödvändigheter, också med mig två av mina bästa vänner.

Vi flyttade in under samma tak och har sedan den dagen delat ett av våra livs hittills viktigaste skede. Det som handlar om att bryta sig loss och flytta hemifrån. Att på vingliga ben hitta en ny fast punkt i vardagen när tillvaron blir så annorlunda än du är van vid.

När man bor tillsammans innebär det också att ta vänskapen till en ny nivå. Att umgås så intensivt kan vara påfrestande men i vårt fall har det mest känts som pyjamasparty varje kväll.

Aldrig har jag skrattat så mycket som med dem. Ald-

rig har jag haft så intressanta diskussioner under kvällsteet som med dem. Vi är väldigt olika på många vis men våra värderingar och sätt att se på livet är förbluffande lika.

När en av oss nu tar sitt pick och pack och flyttar iväg till Spanien blir det väl-

digt tomt här hemma. Jag kommer att sakna henne varje dag. Men då ska jag slå upp min lilla bok, läsa och tänka om. Hon finns alltid med mig även om vi bor i olika länder. För en vän är en själ i två kroppar och en sådan vänskap överlever också avstånd.

FLYGMISION. När missionärerna landade i Tanzania kallade lokalbefolkningen planen för ”plåtfåglar”. Ordet har lånats av missionsflygarorganisationen MAF:s ungdomsläger Peltilintu. Där får tonåringar känna på himlen som hobby och yrke.

Mot himlen på kallelensens starka vingar

TEXT OCH FOTO:
ANDREAS ANDERSSON

Det lilla fyrapersoners Cessnaplanet lyfter efter en överraskande kort acceleration. Det stiger mot trehundra meters höjd, något svajigt då minsta vindpust skakar den lätta flygkroppen.

– Vill du ta en paus i fotograferandet? Så får du flyga en stund, säger piloten **Mika Karjalainen** plötsligt.

Jag tar tag i rodret och känner hur några millimeters rörelse får planet att svänga. Karjalainen tar över igen och genomför en landning som för den ovana känns riktigt ostadig eftersom luftströmmarna är som starkast nära markytan. Tonårsflickorna i baksätet tycker inte att det var skrämmande. Men visst kändes landningen i maggropen.

– Borgbacken är inte så rolig längre, skrattar en av flickorna.

Jag har kommit till flygläget Peltilintu, Plåtfågelns. Missionsflygarorganisationen MAF:s (Mission Aviation Fellowship) Finlandsavdelnings läger för

14-18-åringar samlar ett tjugotal ungdomar från hela landet för att bekanta sig med flygande i olika former, som hobby och som yrke.

– Här kombineras tre himmelska saker. Man får bekanta sig med MAF, som gör fantastiskt arbete ute i världen. Att flyga är i sig ganska himmelskt. Men de andliga frågorna är det viktigaste, säger **Janne Ropponen** som leder lägret och är ordförande för MAF Finland.

Inspirerade till att ta licens

MAF:s Cessna, ”Charlie-Mike-Papa” som den kallas på grund av registernumret CMP och det internationella fonetiska alfabetet, är åter på väg upp i luften med några ungdomar som ska få bekanta sig med att flyga. Flygläraren Mika Karjalainen sitter den här gången på andrepilotens plats medan **Jani Mäkelä** har tagit pilotplatsen. **Ville Lehtinen** och **Nea Nordling** sätter sig i baksätet. De tre är gruppleddare på lägret. Mäkelä håller på att ta certifikat för ultralätta flygplan och får därför flyga med lärarens assistans.

– I fjol var jag på det här lägret för

första gången. Jag visste inte så mycket om att flyga tidigare men efter lägret bestämde jag mig för att ta flyglicens för ultralätt, säger Mäkelä.

Han och Lehtinen går på flyglinjen vid gymnasiet i Vääksy. Båda har upp-båd nästa år och vill göra sin värnplikt i flygvapnet. De har redan tankar om en framtid som piloter eller flygmekaniker.

– Inom flygbranschen ska vi nog jobba. Annars har inte allt gått enligt manuset, skrattar båda.

Nea Nordling har en del erfarenhet av varmluftsballonger men kom till lägret främst för att det är kristet. Hon ville pröva på att vara på olika sorters läger med unga och om det inte var ett kristet läger hade hon inte hittat hit.

– Det betyder mycket för mig att lägret har en koppling till missionsarbete. Det har styrkt mina tankar gällande yrkesval, jag har börjat fundera på diakoni och församlingsarbete, säger Nordling.

Jani Mäkelä är inte aktiv i någon församling och säger att den andliga sidan av lägret inte är så viktig för honom. Men han tycker att det är bra att

STORA BILDEN: Flygläraren Mika Karjalainen och gruppleddarna Jani Mäkelä, Ville Lehtinen och Nea Nordling förbereder sig för en tur upp i luften.

UPPE TILL HÖGER: Janne Ropponen och Charlie-Mike-Papa. Cessnorna som används på missionsfälten är oftast lite större modeller.

arrangörerna berättar mycket om missionsflygande på lägret.

– Man hör inte om det någon annanstans.

Flög med 924 ombord

Janne Ropponen jobbar i dag som andrepilot och har själv arbetat som missionsflygare i sju år, först i Uganda och sedan i Mongoliet. Piloterna arbetar för MAF men sänds ut av olika missionsorganisationer. För tillfället finns det ungefär 140 flygplan världen över, på platser dit det är svårt eller omöjligt att komma på andra sätt.

– Behovet är stort. Det finns många ställen där vägarna är dåliga och avstånden långa och det finns inga sätt att komma till en läkare, berättar Ropponen.

Under sina år som missionsflygare har han bland annat flugit hjärtpatienter och offer för trafikolyckor och hästolyckor. Missionsflygarna samarbetar ofta med andra missionärer och transporterar människor och arbetsredskap.

– År 2000 frös betesmarkerna i Mongoliet. Många djur dog och många

människor förlorade all försörjning. Adventistmissionen gav de drabbade kycklingar och lärde dem ta hand om djuren för att sedan få ägg till mat och försäljning. En gång flög jag 92 lådor med tio kycklingar var – resan var 700 kilometer och de skulle inte ha klarat av stressen att åka bil. Förutom kycklingarna var vi fyra ombord på planet så när jag gjorde anmälan till flygledningen sa jag: ”flygtid fem och en halv timme, 924 ombord”.

Men det går inte alltid bra. Under Ropponens allra första flygning som missionsflygare i Uganda dog patienten.

– Han dog i luften, konstaterar Ropponen.

I startgroparna

I Finland är MAF:s uppgift att göra arbetet känt. ”People, prayer and pounds”, alltså människor, bön och pengar, är tre saker som behövs för att arbetet ute i världen ska fungera. Till dem som inspirerats hör **Jarkko Korhonen**, som tillsammans med sin fru **Pirita** och sönerna **Jeremias** och **Samuel** kommer att åka ut som missionsflygare.

”Det finns många ställen där vägarna är dåliga och avstånden långa och det finns inga sätt att komma till en läkare.”

Janne Ropponen

– Vi har godkänts till tjänst för MAF. Finska Missionssällskapet, som är MAF:s samarbetspartner, sänder oss och vi har hälften av våra understödsförsamlingarna klara.

I höst får Jarkko Korhonen utbildning i missionsflygande i USA för att lära känna flygplanstypen och bli förberedd på hurdana förhållandena är på fältet. I slutet av året blir det klart vart familjen ska åka, behovet varierar hela tiden i takt med att infrastrukturen utvecklas. I början av nästa år åker de ut. Att det blir någonstans i Afrika är klart.

Korhonen är präst sedan fem år och jobbar för tillfället som församlingspastor i Dickursby finska församling i Vanda. Hittills har flygandet varit en hobby.

– I elva år har jag haft visionen av att jobba som missionsflygare någon gång, att kombinera andligt arbete och att flyga. Båda två är ”himmelska branscher” och nu har jag examen inom båda.

Flygandet som har varit en hobby blir nu Korhonen jobb. Han ser fram emot att jobba med nya människor och nya organisationer och att få se kristendomen ur ett bredare perspektiv.

Vill erbjuda sunda förebilder

Korhonen tycker att det är en god idé att kombinera kristen tro och fostran med ett fritidsintresse, vilket Pelttilintu gör. Janne Ropponen hoppas att ungdomarna får med sig en känsla av hopp.

– Alla får det svårt någon gång i livet. Då är det ett stöd att man har mött någon som haft det svårt och klarat sig. Vi har flera föreläsare som berättar om hur svårt de har haft det, men hur deras liv har förändrats, säger han.

Ropponen säger att åldern mellan fjorton och aderton är en tid då ungdomar ofta gör också dåliga val. Om de kan undvika dem har de uppnått mycket i livet. Ett syfte med lägret är att erbjuda sunda förebilder.

Efter lägren säger många ungdomar att lägret varit jättebra. Senare tar en del föräldrar kontakt och tackar för lägret. En händelse som stannat i Ropponens minne är en förälder som tog kontakt efter ett läger. En kille hade använt sin förälders kreditkort smyg.

– På lägret hade man uppmanat alla att göra goda saker och ta ansvar för

sina liv. När deltagaren åkte hem erkände han för sina föräldrar vad han hade gjort, bad om förlåtelse och fiffler tog slut där.

Janne Ropponen säger att sådant ger kraft att ordna nästa läger.

– Vi vet att det här har en betydelse.

MISSION AVIATION FELLOWSHIP (MAF)

- Grundades 1945 av bland annat krigspiloter som efter andra världskriget började träffas för bön, bibelstudium och diskussion om flygmission.
- Hette i början Christian Airmen's Missionary Fellowship.
- Tjänar människor i isolerade områden.
- Organisationen har missionärer på mer än tjugo platser.
- Fem utsända finska familjer jobbar för tillfället i Kenya, Tanzania och Australien.
- Motto: Flying for Life (ung. Flyger för livet).

En perfekt start på det nya året, värme, gemenskap, äventyr

Almuñécar

med två dagars resa till Marocko
12-20.1.2013

Pris: 990 € (enkelrumstillägg ca 120 €)

I priset ingår: flyg med Norwegian, transport från och till flygplatsen i Malaga, logi på 4-stjärnigt hotell 8 nätter i dubbelrum (möjlighet till enkelrum finns), 8 frukostar och 8 middagsbufféer, två dagars resa till Marocko, färdledarens och lokalguidernas tjänster.

Mera information och anmälningar:

Kalle Sällström, tfn 050-3562 475,
kalle.sallstrom@forsamlingsforbundet.fi.

Teknisk arrangör: Göran Sundqvist – Travelpartner

KING TOURS
DIN PERSONLIGA RESEKONTO

Högklassiga gruppresor på svenska till länder med tusenåriga sevärdheter!

www.kingtours.se

Välkommen att kontakta Tuija West i Vasa!
Tel. 06 3122 476, 0400 298 151, tuija@kingtours.se
Beställ gärna vårt nyhetsbrev!

Barman Anders Fma

- * Timanttiporaukset ja -sahaukset
- * Diamantborrning och -sågning
- * Kaikki rakennussaneerukset
- * All byggnadssanering

040 728 7339

Rosenlundsvägen 83,
10710 Snappertuna

**PORAUSÄSSÄT
BORRESSET**

**BERG SVÄRME-
BORRNINGAR**

- Välkommen och besök vår nya hemsida!

www.porausassat.fi

- Enkel och miljövänligt sätt att värma upp ditt hus!

Tfn 050 300 9685

info@porausassat.fi

En beställning av oss är ett Ess i ärmen!

OVE SANDER är rektor för Teologiska institutet som utbildar präster i Estland. Han oroar sig för att den kristna tron håller på att marginaliseras i samhället. FOTO: EESTI KIRK

Kyrkan som hoppets tecken

När Ove Sander prästvigdes var han bara 21 år gammal. Teologiska Institutet som utbildade blivande präster i Estland bestod på den tiden, år 1991, av bara två rum. I dag är han rektor för institutet.

TEXT: CHRISTIAN BRAW

Han minns den kärleksfulla gemenskapen mellan professorer och studenter och den blev livsavgörande för honom.

– Det fanns mycket hängivenhet och offervilja bland oss, mer än det jag ser i dag. Under slutet av ockupationstiden, när friheten vaknade, var det många som upptäckte kyrkan som den enda fristaden, berättar **Ove Sander**.

Prästbristen var så stor att de blivande prästerna vigdes efter endast ett kort studium och resten av utbildningen fullföljdes stegvis.

– Jag är uppvuxen i en kristen familj i Tartu. Mitt första minne är när jag vid tre års ålder besökte kyrkan tillsammans med min mor. Då, under Sovjettiden, var det mesta utom gudstjänst förbjudet i kyrkan. Friheten kom stegvis, minns Sander.

När han gick i gymnasiet började människor skaffa sig estniska flaggor och sjunga fosterländska sånger. Så kom självständigheten 1991. Sander började studera på teknisk högskola, men redan ef-

ter några månader insåg han att det inte var hans väg. Han blev antagen till Teologiska Institutet i Tallin. Det låg då i ett litet envåningshus på Domberget. Där fanns hela den estniska kyrkans förvaltning.

– Då var det en lycka att få en teologisk bok i sin hand. Hela institutet bestod av två rum. För att komma till vår lilla föreläsningssal fick vi gå genom det rum där biskopens sekreterare satt. Då var vi tjugo studerande. Många sa till oss att vi satsade på en förlorad sak.

Konflikter är oundvikliga
Teologiska Institutet utbildar den estniska evangelisk-lutherska kyrkans präster, kyrkomusiker och religionslärare.

Ove Sander har under många år varit kyrkoherde i Nõmme församling utanför Tallin, en av de mest aktiva i Estland. Han har samtidigt varit ansvarig för den pastorala utbildningen vid institutet.

Slutet av ockupationstiden

blev ett genombrott för kyrkan på ett yttre plan. Men det räcker inte med att vara dissident, menar Sander.

– Vi behöver helhjärtade studenter, hängivna i tron, som vill arbeta helt för Guds ära. Det är vad jag själv vill. Min erfarenhet är också att de som har en kristen familjebakgrund är mer stabila. Konflikter är oundvikliga i församlinglivet och de som är helt nya i tron har svårare att klara dem än de som levt i en kristen miljö sedan barndomen.

Ärkebiskop **Jaan Kiivit** sa en gång att den estniska kyrkan efter frigörelsen kom ur ett fängelse och hamnade på en stormarknad.

– Det är träffande, och man kan tillägga att det finns en viktig skillnad mellan fängelset och stormarknaden. I fängelset finns alltid hopp. Man ser fram emot att komma ut, och man vänder inte frivilligt tillbaka. Till stormarknaden vänder man tillbaka av egen fri vilja.

Den nya friheten för med sig nya utmaningar för kyrkan. De är inte mindre än under förtrycket, snarare större, tycker Sander.

– Även nu är den kristna tron marginaliserad i samhället. Även nu blir kristna barn marginaliserade i skolan. Dessutom är frestelserna mycket mer raffinerade. De kommer in i själva kyrkolivet.

Också Estland har fått liberalteologi, hbt-lobby och

ensidig förkunnelse av Guds kärlek, säger Sander.

– Även vi känner av medlöperi och uppgivenhet. Västerlandets uppror mot all auktoritet har blivit ett uppror mot själva Bibeln, som nu påverkar också oss. Ibland verkar det till och med som om Satan angriper oss mer i vårt eget inre nu än under förtrycket.

Kyrkohistorien visar att kyrkan är andligt starkare i förföljelsetider än när den har fred.

– Kyrkans kallelse i det fria Estland är helighet. Vi kallas ofta en Ordets kyrka och det med rätta. Men orden kan bli för många. Guds Ord vill inte bara talas och höras, det vill inkarneras och bli verklighet i levande människor.

Ordet vill bli kött och blod. Då blir det ett hoppets tecken för många andra.

– Liberalteologi leder till att Bibeln blir bara texter, inte ett förvandlande tilltal från Gud, menar Sander.

Han efterlyser en ny attityd till Bibeln. Ett nytt bruk av Bibeln är en förutsättning för att det som behövs i den estniska kristenheten sker: helighetens återkomst.

– Egentligen är det ingen återkomst, för detta var det jag mötte när jag själv började studera vid Teologiska Institutet. Hos mina kamrater och hos våra lärare mötte jag Ordet, som blivit kött och blod.

FINSTRÖM KYRKA är fylld med intressanta målningar och skulpturer. Längst till höger en skulptur som föreställer jätten Finn och i mitten en skulptur av ärkeängeln Mikael.
FOTO: ÅSA RINGBOM

Som i en annan värld

Finströms kyrka med sitt märkliga torn är som ett sagoslott fyllt med skatter. Här hittar man såväl jätten Finn som en lång rad martyrer och helgon.

TEXT: HEDVIG LÅNGBACKA

Om det bara är möjligt ska man komma till Finströms kyrka västerifrån, längs Svartsmaravägen. I så fall får man möta kyrkan när man bil- eller cykelburen kommer ut ur ett skogsparti på en hög kulle. På andra sidan en halvt igenvuxen havsvik finns den plötsligt där. Med sitt märkliga torn som gör att åtminstone jag kände mig förflyttad till en annan tid, ja, rentav en annan värld.

Kyrktornet är unikt i Finland med fyra sidotorn, liknande har funnits i Nordtyskland och Estland. Den säregna exteriören gör att man väntar sig något speciellt också av interiören och knappast blir någon besviken. Det finns mycket som är unikt och fantasieggande – redan det att kyrkan är helgad åt ärkeängeln Mikael är litet speciellt, det finns inte så väldigt många helgedomar i vårt

”Tittar man noga ser man nämligen ett grovt ristat manshuvud som står ut från takets valv.”

land som är det. Inne i kyrkan finns han avbildad både som skulptur och på en väggmålning, i full färd med att ha ihjäl en ondskefull drake.

Ett vänligt dunkel

En annan sak som den lite kyrkvana lägger märke till är att det inte finns några fönster på den norra väggen. Så byggdes i allmänhet de gamla kyrkorna, men i de flesta fall har församlingarna under senare tider låtit öppna fönster i norr för att släppa in mera ljus. Men i Finström är väggen som den var på 1400-talet och inne råder ett skönt och vänligt halvdunkel.

Inne i halvdunklet finns mycket att förundra sig över. Spår av dominikanernas inflytande är till exempel altarskåpets statyett av Ingrid av Skänninge och väggmålningen av Petrus martyren; de båda helgonen var centrala för dominikanerna i norr. Petrus martyren avbildas med det mordredskap som förde honom till martyrdöden – ett praktigt

svärd har landat på hans hjässa, något som inte verkar bekomma honom alls där han står med sin bibel i handen.

Väggmålningar finns det rikligt av i kyrkan, ornament, stjärnor och vingskors turas om med bilder av helgon och av profeter och apostlar. Allt i mättade, jordnära färger som står sig mycket vackert mot väggarnas vitbeigraparning.

Sankt Göran och jätten Finn

I kyrkan finns dessutom flera skulpturer som är intressanta på olika sätt. Inför en 1400-talsstaty av Sankt Göran och draken fick jag en känsla av déjà vu – och mycket riktigt, den är en kopia av den berömda statyn i Slotts kyrkan i Stockholm. Altarskåpet har en pietà, en statygrupp av den sörjande jungfru Maria med Jesu kropp i famnen. De helgon som står bredvid, som ju

brukligt är, är grant bemålade och hela skåpet är färggrant och mycket dekorativt. Vågar man sig riktigt nära ser man att den så kallade predella som altarskåpet står på, en slags sockel, har skojiga 1500-talsmålningar.

Om altarskåpet och de andra skulpturerna i kyrkan väcker beundran väcker ett märkligt träsnideri i taket i västra delen av kyrkan road förundran. Tittar man noga ser man nämligen att det finns ett mycket grovt ristat manshuvud som står ut från takets valv. En vänlig kyrkväktare upplyste mig om att det var jätten Finn som tittade fram; under medeltiden berättades på olika håll i Skandinavien historier om en jätte med det här namnet som skulle ha försökt sabotera kyrkbyggen på olika sätt, utan att lyckas förstås. Han kan beskådas i helfigur till exempel i domkyrkan i Lund.

Och listan över saker att begrunda slutar inte här – det finns också en ovanlig tavla sammanställd av skulpturer från tidigare altartavlor, ett praktiskt kyrkskepp och ett altarfönster skapat av Lennart Segerstähle. Men när jag efter en lång rundvandring lämnar kyrkan är det ändå det allra första intrycket som starkast blir kvar hos mig – av ett sagoslott som plötsligt kom emot bakom en krök och gjorde mig smått andlös.

I sommar

besöker vi en rad medeltida kyrkor runt om i Finland i sällskap med Hedvig Långbacka, radioredaktör och ivrig kyrkobesökare.

ELLIPS

Blir världen bättre eller sämre?

Dagligen översvämmas vi av nyheter om krig och andra hemskeheter. Medierna fokuserar nästan uteslutande på negativa och skrämmande nyheter.

Men det finns också motsatta röster och budskap som går stick i stäv med denna trend. För en tid sedan satt en brittisk historiker och författare i tevestudion och berättade hur mycket bättre vår värld blivit under de senaste hundra åren. Våld och alla tänkbara former av ondska och krig hade enligt honom minskat drastiskt.

I en stor artikel i Hbl skrev **U.B. Lindström** nyligen att världens fattigdom sannolikt kommer att halveras före år 2015. Det låter ju minst sagt fantastiskt!

Den finska filosofen **Eero Ojanen** gav för många år sedan ut en bok som handlade om hur mycket godhet det trots allt finns i vår värld.

Det finns säkert inga objektiva metoder för att avgöra om världen de facto blir bättre eller sämre. Men knappast tvivlar någon på att vi aldrig kan slå oss till ro och tycka att nu har vi gjort tillräckligt. Nöden i världen är så skriande att den ofta ger oss en känsla av total uppgivenhet, eller så kan den leda till att vi blir cyniska.

Det kristna hoppet om en ny värld och en ny himmel får inte tolkas fatalistiskt. Som kristna förutsätts vi redan nu leva som om den kommande världen var verklighet här och nu. Orsaken är att Gudsrikets verklighet bröt in i vår värld redan för tvåtusen år sedan när Gud blev människa i Kristus.

”Men om det är med Guds finger jag driver ut de onda andarna, då har Guds rike kommit till er.

• TOMAS VON MARTENS

Hängiven kvinna i en Gudsrädd värld

BRINNANDE De mest hängivna mystikerna brann med en glöd där det är svårt att urskilja gränser mellan erotik och galenskap. Anita Goldman ser dem som Guds älskarinnor, som har något att lära oss.

TEXT OCH FOTO: **MAY WIKSTRÖM**

Året är 1310. **Marguerite Porettes** väg mot kättarbålet är ett faktum. Hon har redan tredskats och struntat i inkvisitionens hot – också fastän hennes bok *Enkla själar* bränts på bål fyra år innan. Den varning hon själv framför i den skriften har hon inte följt: ”Jag ber dig, kära dotter, syster och älskade, i Kärlekens namn, om du så vill, säg inget mer om de hemligheter du känner till.” I stället har hon fortsatt förkunna och tala teologi. Förbudet och farligt för en kvinna under det fjortonde århundradets Europa.

Nu vandrar la Porete rak i ryggen mot sin dödsdom. Ensam. Allt sedan hon gripits är de enda hon har sett män. Medlemmarna av inkvisitionen är alla män, rummet hon stiger in i för att få sin dom är fullt av dem.

Författaren **Anita Goldmans** ögon lyser och hela hennes finskurna, exotiska uppenbarelse darrar av entusiasm när hon omsorgsfullt målar upp scenen:

– Och så säger hon till denna kompakta skara... lyssna bara! Jag tycker det här är så fantastiskt: ”Ni, herrar, tillhör den lilla jordiska kyrkan. Jag, Marguerite Porete, tillhör den stora himmelska kyrkan och jag erkänner inte er rätt att döma mig!”

Orden avslöjar sin samtid

För Anita Goldman blev Marguerite Porete en i raden av gestalter som hon valt att presentera för vår tid i boken *Guds älskarinnor*. Mystiker, är väl egentligen termen för dem hon skriver om, men:

– Det kan man knappast använda längre, för det för tankarna till nåt

”mystiskt”, så jag fann ordet ”hängivenhet” i stället.

Orden är i själva verket en av de viktigaste markörerna i tiden, reflekterar hon eftertänksamt som den författare hon är.

– Ett sätt att syna sin samtid är att titta på språkbruket. Vilka ord har fått nya konnotationer? Vilka har fallit i glömska? I vårt tid är det ord med snabbhet och fart som gäller. ”Tillväxt”, ”utveckling”, ”frihet” och ”kritiskt tänkande” hör till de positiva orden. De har utmanövrerat sådana ord som ”tradition”, ”ödmjukhet”, ”enkelhet”, ”förtröstan” och ”vördnad”.

– Det sista, ja det luktar underkastelse lång väg i vår tid! säger hon.

Själv är något av kronan på verket för oss. Förutom alla de många sammanställningarna det erbjuder tycker Goldman att tänkandet sammanfattas i det nya uttrycket för att bo ensam.

– I vår tid är man inte ensam, nej, ”jag är själv”. Men mitt i all självcentrering finns det en längtan kvar efter den stora berättelsen, ett sammanhang.

För dem som längtar stiger de hängivna, de själar som brinner helt, hårt och fullt för sin Gud, fram som fascinerande motbilder. Det var också så Anita Goldman, i sin nyfikenhet, hittade dem.

– Sedan jag fick ett andligt uppvaknande har jag följt andlighetens spår och där också funnit hängivenhetens spår. Där har jag hittat personer från olika religioner och tider. Gemensamt för dem är att de är oerhört radikala och extremt kompromisslösa – och trots det samtidigt också märkligt likartade.

ANITA GOLDMAN tror på hängivenheten som en helande kraft i en cynisk värld.

Kristen tro med nya ord

BOOK

Villkorslöst älskad

Författare: Olle Carlsson.
Förlag: Libris

Olle Carlsson är prästen som blev känd för att ha initierat Allhelgonamässan, Sveriges mest välbesökta mässa som lockat tusentals besökare till Allhel-

OLLE CARLSSON

gonakyrkan på Södermalm i Stockholm. Allhelgonamässan har blivit en andlig oas för många som aldrig tidigare haft kontakt med kyrka och kristendom. Mässan och verksamheterna i Katarina församling, där Olle Carlsson är kyrkoherde, har hittat nya uttrycksätt för att förmedla kristen tro och detta utan att pruta på centrala kristna sanningar.

Allhelgonamässan startade år 1997 och tio år senare, år 2007, gav Olle Carl-

sson ut sin bok *Kristendom för ateister*. I den förmedlade han kristen tro med ett nytt och levande språk som öppnade möjligheten att ta till sig kristen tro, för många som annars aldrig hade trott att de skulle hitta sig själva i kyrkliga sammanhang.

Carlsson nya bok *Villkorslöst älskad* består av texter som tidigare ingått i boken *Kristendom för ateister*. Man har helt enkelt plockat några av de

bästa bitarna och gett en ny titel som antagligen kan locka till sig nya läsargrupper som kanske annars inte skulle välja en bok med ordet ateist i titeln.

Carlsson besitter en helt otrolig förmåga att med nutida och modernt språkbruk förmedla djupa traditionella sanningar och insikter som öppnar evangeliet för dem som inte känner sig attraherade av ett religiöst och ofta slitet språkbruk.

Carlssons texter har illus-

trerats med fotografier av naturfotografen **Tore Hagman** och boken fungerar därför utmärkt både som presentbok och eller som familjens andaktsbok.

Villkorslöst älskad är djupt givande läsning och ger näringsrik andlig föda åt både dem som är vana vid mera traditionellt formulerad kristendom och för dem som längtar efter nya formuleringar för kristen tro.

• TOMAS VON MARTENS

”Så min herre, vit som jasmin, är min make. Ta dessa makar som är dödliga och lägg dem som bränsle på era kökseldar ”

Den indiska helgonpoeten Akka Mahadevis svar när hennes bekymrade mor försökte tvinga sin kringvandrande nakna dotter att gifta sig.

För heta för livet

Bland de fem porträtten i *Guds älskarrinnor* ryms också en man, den persiske kärlekspoeten **Hafez** – vars verk *Divan* är ett nästan lika sannolikt fynd i en iransk bokhylla som Koranen.

Mest udda är kanske ändå den indiska helgonpoeten **Akka Mahadevi**, som förkunnade sin kärlek till Gud genom att gå omkring och sjunga hans ära på landsvägarna spritt naken.

– Hon var för självförbrännande för att klara den här världen. Ändå tycker jag det är paradoxalt att hängivna gestalter som hon har något att ge moderna människor och vår uppgivenhet och cynism. Mot självständighet ställer de tillhörighet, mot försiktighet ställer de hänförelse och mot materialism ställer de gränslös hängivenhet.

Anita Goldman pekar särskilt på många ungas inställning till livet.

– Det finns en sofistikerad uppgivenhet hos mina ungdomar som gör mig så förtvivlad! Den inställningen är ett effektivt försvar mot andlighet.

Att hon själv som judinna uppvuxen i Sverige så ofta vänder blicken mot kristendomen ser hon bara som naturligt.

– Jag har vuxit upp i en kristen kontext, så det är ingenting främmande för mig.

Andligheten och hängivenheten har blivit något av ett credo, som hon också tror kan hela klyftan mellan kvinnor och män.

– Det är väl var och ens djupaste längtan att få vara levande i sina egna liv.

Prästen som var glad

BOK

Is

Författare: Ulla-Lena Lundberg

Förlag: Schildts & Söderströms

Ulla-Lena Lundbergs far Pehr Lundberg var präst på Kökar. När hon ger ut en roman om en ung prästfamilj i det fiktiva skärgårdssamhället Öarna efter kriget börjar den nyfikna läsaren fråga sig om boken handlar om något som hänt på riktigt. Den frågan kan man strax lämna bakom sig, för det här är på riktigt, det är så riktigt att det skär i hjärtat och vad som verkligen har hänt blir en annan, och i det här sammanhanget mer ointressant, historia.

Romanens viktigaste gestalt, prästen Petter Kummel, är en präst av den sorten man sällan möter i litteraturen. Han är känslig, empatisk och lite naiv utan att ändå vara dum. Det är inte bara folket på Öarna som älskar honom, det gör hans fru, döttrar och läsaren också. I berättelsen om hans välvilliga intresse och osäkerhet, den osäkerhet som får honom att ständigt pejla in andras känslor och hans hustru att svartsjukt hålla andra på avstånd, skapas en bild av ett komplicerat nätverk av relationer som känns sann.

Vad är den här boken egentligen annat än en kärlekshistoria? Om att älska folk fast man känner deras laster och brister? Det är rörande men inte sentimentalt. ”Om Gud är kärlekens Gud älskar har örborna med deras räv bakom örat, varggrin och bockfot, deras rätta ull och lånta fjäder, deras hartassar och ti-

gerhjärtan. Snabba kast och slängar, hela Guds rörliga skapelse förkroppsligad i dem i glimtar och blänk.”

Is är också en bit prästgårdskultur. Med stigan-de fascination läser jag om prästfruns relation till korna, om höet som ska skäras och bärgas vid rätt tid, om hur det ska göras och vem som ska ha kaffe och vem som aldrig går hem, om att dörren till prästgården alltid verkar stå öppen, plågsamt öppen. Om sommargäster och seglare, alla dessa som vill ha någonting: en bit av prästen, mat, husrum och själavård.

För mig blir den här boken också en berättelse om att vara barn. Sanna och Lillus, så små de är, blir verkliga på ett sätt som oftast sker bara på film där barnets utsatthet och hjälplöshet accentueras av att man ser deras fysiska likhet, hur de vuxna, inneslutna i sin egen värld, lämnar dem ensamma på ett golv, i en säng, i en lekhage. Följaktligen handlar *Is* också om föräldraskap och just porträttet av modern Mona är fulländat.

Ulla-Lena Lundbergs text är gastkramande i sin vardaglighet. Redan då Post-Anton inleder berättelsen med att konstatera att allt vi längtar efter kommer med båt vet läsaren att Lundberg bygger ett pussel. Vi kommer att följa med ut till den här ön, vi kommer att lära känna de här människorna, vi kommer att (liksom alla andra) förälska oss i prästen som är glad för att det är hans natur och vi kommer att växa upp tillsammans med de två små flickorna i prästgården.

Och vi kommer att känna som örborna när de åker i väg.

■ SOFIA TORVALDS

ULLA-LENA LUNDBERG är aktuell med en lysande skildring av en prästfamilj i skärgården. FOTO: CATA PORTIN

Snyggt, välspelat, tomt

TEATER

En midsommarnattsdröm

Regi: John Wright
I rollerna: Maria Sid, Dennis Herdman, Mitja Sirén m.fl.

Svenska teaterns och Toldby an Idiots version av *En midsommarnattsdröm* är många gånger helt respektlös mot Shakespea-

res komedi. Befriande respektlös kunde man också säga eftersom föreställningen glatt överskrider språk- och tidsgränser.

Scenografin och de visuella effekterna är läckra i överkant, likaså kostymeringen som rymmer allt från festklänningar i 20-talsstil till militära uniformer kombinerade med skimrande älvving-

DENNIS HERDMAN och Maria Sid som Oberon och Hermia. FOTO: CATA PORTIN

ar. Och visst bjuds publiken på skicklig skådespelarkonst och en komik som träffar mitt i prick, i syn-

nerhet i teatersällskapets pjäs i pjäsen.

Men när applåderna tonat ut känns det ändå som om syftet med 1920-talsmiljön förblir oklart. Det är onekligt ett intressant grepp att låta älvfolket bestå av krigströtta soldater och desto ettrigare sjuksköterskor från första världskriget, men frågan vad man egentligen vill uppnå med nyversionen förblir obesvarad. Som en bifigur utan repliker skymtar den unge pojken

som älvkungligheterna Hermia och Oberon bråkar om – han som i den här versionen avlusas hos Hermia och beväpnas hos Oberon. Lusläser man mellan pjäsens rader kan man med god vilja hitta ett stråk pacifism, men sanningen att säga är ju Oberon och Hermia bara två sidor av samma krigsmaskineri där den ena fixar till de unga männen så att den andra kan sända dem till fronten.

■ ERIKA RÖNNGÅRD

Konstruerat av ANN HUSMAN

1 B	2 S	3 X	4 H	5 P	6 H	7 E	8 D	9 V	10 M	11 G	12 A	13 X	14 S	15 I	16 F	17 K	
18 D	19 A	20 T	21 Y	22 X	23 N	24 O	25 U	26 M	27 B	28 P	29 Y	30 J	31 T				
32 M	33 D	34 H	35 A	36 G	37 F	38 B	39 A	40 P	41 L	42 R	43 E	44 M	45 J	46 X			
47 A	48 O	49 A	50 D	51 M	52 F	53 U	54 I	55 K	56 B	57 A	58 Y	59 V	60 N				
61 L	62 H	63 D	64 X	65 E	66 A	67 M	68 G	69 A	70 V	71 Z	72 C	73 L	74 F	75 X	76 J		
77 A	78 R	79 T	80 A	81 D	82 I	83 P	84 V	85 L	86 C	87 O	88 A	89 R	90 K	91 D	92 Z		
93 A	94 C	95 X	96 U	97 A	98 G	99 J	100 Y	101 N	102 T	103 P	104 K	105 M	106 A	107 C	108 S	109 V	110 D
111 F	112 L	113 X	114 T	115 B	116 H	117 A	118 O	119 G	120 F	121 R	122 E	123 Z	124 K	125 H	126 M	127 A	

- A Mer än det mesta 93 69 117 80
- B "Grevinnan hoppade till som stucken av en slang" 27 1 38 56 115
- C I svagare laget 86 94 72 107
- D Ifall 63 91 18 110 50 33 7 81
- E Ett villkor för alkohol 43 6 122 65
- F Får ett slut 111 52 16 37 74 120
- G Dyrbart rött mineral 11 68 36 119 98
- H Utom fara 34 5 116 62 125
- I Sade med soul 82 54 15
- J Näpen 99 30 45 76
- K "Fem män har du haft, och den du nu har är inte din man" 17 124 90 104 55
- L Fotled 73 112 61 85 41
- M Rusig av lycka 126 44 10 26 105 51 32 67
- N Två fot 23 60 101
- O Länsad 48 87 24 118
- P För kalligrafi 4 40 103 83 28
- R Det innersta 78 89 42 9 121
- S Bete 2 14 108
- T Ynnest 102 79 20 114 31
- U Som grodorna 96 25 53

PSALMVÄVEN

Fyll i de ord som sökes på raderna A-Ä. Motsvarande siffra i kombination med radens bokstav finns i rutfältet upptill. Flytta över bokstäverna så att den första bokstaven på rad A motsvarar A93, den andra A69 o.s.v. Den färdiga texten i rutfältet bildar en psalmvers. De första bokstäverna i raderna A-Ä bildar psalmens namn. Oftast håller sig Psalmväven till den nya psalmboken, men för att det ska vara klurigt kan det ibland hända att vi använder oss av en äldre version av någon psalm.

Rätt svar på förra psalmväven är psalm 205, vers 3 + halva vers 4, som börjar med orden "Som orgelsång, som ton av malm".
Vinnare i förra Psalmväven är: **Ulla-Maj Lindgrén**, Korsholm, **Else-Maj Byman**, Helsingfors och **Margita Nyman**, Purmo. Grattis! Prשבöckerna kommer på posten.

SKICKA IN!

Skicka in din lösning till Kyrkpressen, Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors senast 25.9.2012. Märk kuvertet "September-psalmväv". Bland de rätt svaren lottar vi ut tre bokpris. Lycka till!

Psalm nr och vers i Psalmboken:

som börjar med orden

Namn & adress:

VINN BÖCKER!

- V Utkast 84 70 59 109 8
- X Det fjärde ståndet 46 95 22 13 113 75 64 3
- Y Hon som tröstar? 29 100 58 21
- Z Mjuk 123 71 92
- Å En liten stump 66 77 106 35 49
- Ä Monoton 19 127 97 57 12 88 39 47

UR EVANGELIET

”Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila.”

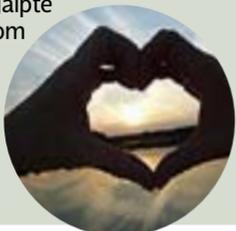
Läs mera i Matt.
11:25-30

OM HELGEN

Tacksamhetens söndag

Denna söndag talar om tacksamhet och otacksamhet. Jesus gjorde gott framför allt mot dem som andra hade övergett. Av dem som han hjälpte var det inte alla som tackade honom och bekände sin tro på honom.

Andra stordes av att Jesus inte handlade som de skulle ha önskat, men han ville göra gott mot alla utan åtskillnad.

RUNT KNUTEN

”Vitt som dopkolt, brudklänning och svepning.”

Kvinnocafé i Kvevlax församlingshem onsdag kl. 19-21.

nyckeln
... för ett gott församlingsarbete
Besök vår nya blogg!
evl.fi/nyckelnbloggen

INSIDAN

Ansvarig redaktör:

Erika Rönngård,
(09) 612 615 50,
annons@kyrkpressen.fi

Annonsera i Kyrkpressen!

Tom Kytöpuuro 041 447 5725, tom.kytopuuro@kyrkpressen.fi
Björn Sten 0400 012 390, bjorn.sten@kyrkpressen.fi
Leif Westerling 050 329 4444, leif.westerling@kyrkpressen.fi
Jonny Åstrand 050 092 4528, cjcenter@malax.fi

BETRAKTELSEN FREDRIK PORTIN

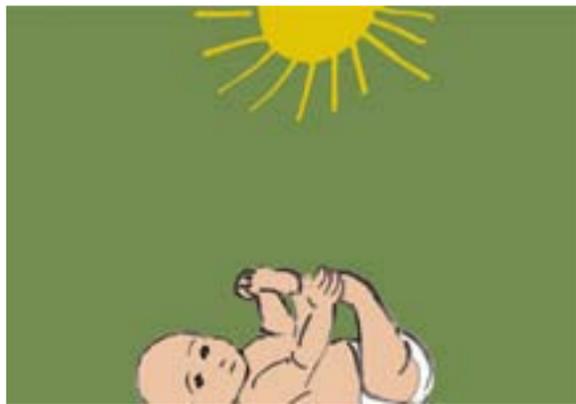

ILLUSTRATION: REA ANNER

Tacksamhet

JAG ÄR PÅ JOBBET och skriver betraktelsen om tacksamhet till Kyrkpressen. Jag märker att jag har mycket att vara tacksam över. Min lista är lång och innehåller ord som fru, barn, jobb m.m. Varför känns det ändå som om jag har så svårt att tacka?

Det finns något som rätt tacksamhet. Jag vet det, anar den, kan nästan nå den – men ändå känns den långt borta och jag dras i stället med min ytliga tacksamhet. Genom förnuftet söker jag en renare tacksamhet men spåret leder mig bara in i en jämförelselek som försvarar min strävan. Visst, jag har mer att tacka för än många, men det finns alltid de som har det som är ouppnåeligt för mig. Jämförelserna med dem hindrar mig från att se de gåvor jag fått i deras rätta ljus och jag blir istället avundsjuk – frustrerad över andras lycka och välgång.

TEOLOGISKT FINNS DET en enkel förklaring. Synden har fläckt allt i livet, även tacksamheten. Den rena och helgade tacksamheten – den som inte följer en jämförelse och stöter bort all avundsjuka – kan vi inte nå själva på grund av världens brist. Men Kristus tar även bort denna brist och riktar vår tacksamhet rätt så den blir till välsignelse. Enkelt, inte sant?

Men det självklara svaret känns ofullständigt. Oberoende hur jag söker i mina källor på jobbet blir jag inte tillfredsställd. Jag ger upp och går hem nedstämd, besviken och otacksam. Hemma slänger jag ifrån mig väskan med mina böcker och sjunker ner i soffan. Vila ...

Jag ser ett värmande leende. Min fru Stefanie kommer ner från övervåningen och i sina händer bär hon Lea, min nyfödda dotter, som halvsover i Stefanies famn. Jag får en kyss på kinden och Lea i famnen. Hon säger: ”Nu är det din tur att byta blöjan.”

Med en suck reser jag mig och går in i vardagen. Vilan får vänta.

Min tunga kropp byter hastigt blöjan. ”Snart får jag äntligen vila”, tänker jag och just då öppnar Lea sina ögon. Yrvaket ser hon sig omkring tills hon efter en stund fäster sin blick vid min. Hon ler.

Jag tänker undrande: ”Är det här som tacksamheten förverkligas?” Insjunken i hennes ögon inser jag att det är genom att vårda de gåvor jag fått – ta det ansvar som anförtrotts mig – som jag aktivt kan leva ett liv i tacksamhet. Ett liv i tacksamhet är att följa Kristus varmt han än går med de uppgifter han åberopar en. Tacksamhet är att ta på sig Hans ok i vardagen.

Lea sprattlar till på skötbordet. Jag tackar Gud för det ok han anförtrott mig.

Fredrik Portin är forskare i teologi

#bönetwitter

”Kristus, led mig in på tacksamhetens väg.”

Följ Kyrkpressens böne-twitter på sökordet #bönetwitter

HELGENS TEXTER

FÖRSTA LÄSNINGEN
Neh. 8:5-10

ANDRA LÄSNINGEN
1 Thess. 5:16-24

EVANGELIUM
Matt. 11:25-30

Femtonde söndagen efter pingst.
Temat är ”Tacksamhet”.

PSALMFÖRSLAG

181, 307, 397, 288, 221 (N), 292.
Psalmerna är valda av Tor Lindgård.

I KLARSPRÅK

Jeremiad är ett annat ord för klagovisa.

Uttrycket härstammar från den gammaltestamentliga profeten Jeremias tal om kommande olyckor.

Källa: Kyrklig ordbok

VECKANS PERSON

FREDRIK PORTIN har tidigare arbetat som församlingspastor i Åbo svenska församling. Numera forskar han på heltid på Teologiska fakulteten i Åbo i livsåskådningsfrågor och gudstjänstliv.

Fredrik bor i Åbo med sin fru Stefanie och dotter Lea. Han stora passion är att arbeta för kyrkan från kyrkbänken samt att laga mat. Han bloggar på fredrikportin.wordpress.com.

KALENDERN 7-13.9

ÅBOLANDS PROSTERI

KIMITOÖN
Kimito kapellförsamling – Kemiön kappeliseurakunta:
Gudstjänst: sö 9.9 kl 10. Donner, Mårtensson
Västanfjärds kapellförsamling:
Gudstjänst: sö 9.9 kl 10. Wikstedt, Noponen
Missionskretsarna inleder hösten:
to 13.9 kl 14 i förs.hemmet. Kaffe, sång, samvaro och andakt. Kretsarna stöder Sjömansmissionen och Finska Missionssällskapet. Wikstedt
Dragsfjärds kapellförsamling – Dragsfjärden kappeliseurakunta:
Högmässa: sö 9.9 kl 12. Donner, Mårtensson
Hitis kapellförsamling:
Högmässa: sö 9.9 kl 16. Wikstedt, Noponen

VÄSTABOLAND
Pargas församlingsdistrikt:
Sö 9.9. kl 10: Gudstjänst i kyrkan, Backström, Lehtonen.
On 12.9. kl 18: Veckomässa i kyrkan, Backström, Lehtonen.
Nagu kapellförsamling:
Lö 8.9.: Sjung med oss i Mattnäs bönehus, sångavslutning.
Sö 9.9.: Ingen gudstjänst.
Observera: Kansliet har nya öppethållningstider, måndag och onsdag kl 9-12.
Korpo kapellförsamling:
Sö 9.9. kl 11: Gudstjänst i Norrs-kata kyrka, Killström, Granlund.
Houtsjär kapellförsamling:
Sö 9.9. kl 11: Finskspråkig mässa i kyrkan, Kopperoinen.
Iniö kapellförsamling:
Lö 8.9. kl 15: Konsert i kyrkan med duo Arkipelag.
Sö 9.9.: Ingen gudstjänst.

ÅBO
To 9.30-11: Familjecafé, Aurelia
13.30-14.15: Korallerna övar, Sirkkala skola
14.30-15.15: SOLAkören, Sirkkala skola
15.30-20: Café 18, Aurelia
18-21: Kyrkokörens Övning
19-20: Mässa i Skarpskyttekapellet, Johan Mullo
Sö 10.30: Predikogudstjänst i Aurelia, Mia Bäck
12: Högmässa i Henrikskyrkan, Predikant: Mia Bäck, Liturg: Johan Mullo. Kyrktaxi kan beställas från församlingssekreteraren (deadline: 7.9 kl 12)
Ti 12-20: Kyrktorget, Aurelia
15-17: Kockgrupp (Grupp B), Aurelia
On 10-12: Familjecafé i Papinholma församlingshem
12-13: Frukostklubben för herer på Svenska Klubben, bengt Klemets. Gudstjänster på löpande band
13-15: Café Orchidé, Aurelia
13.30-15: Café 18 (Åk 3-6), Aurelia
13.45-14.30: Kristallerna övar, Aurelia

14.45-15.30: TIDO övar, Aurelia
18-19: Infoträff om skriftskolan för kommande konfirmander och deras föräldrar, Aurelia

ÅLANDS PROSTERI

HAMMARLAND
9.9 Femtonde söndagen efter pingst.
Högmässa: med kyrkoherde-installation kl 13.
Biskop Björn Vikström installerar kyrkoherde Ingemar Johansson i tjänst som kyrkoherde i Hammarlands församling. Kyrkokören, Marie Johansson medverkar. Kyrklunch i Catharinagården. Alla Välkomna.
JOMALA
Fre 7.9 kl. 14: Andakt på Rönngården med Bertil Erickson
Kl. 18: Ung Mässa i kyrkan med Ålands Unga kyrka, Ingmar Johansson, Sonja Winé och Fredrik Erlandsson.

Sön 9.9 kl. 11: Högmässa 15 sönd efter pingst ”Tacksamhet” med välsignelse av ungdomsarbetsledare Sonja Winé och kyrkvaktmästare Kurt Palmroos avtackas, Roger Syrén, Bertil Erickson och Kaj Gustav Sandholm samt Sara Alm, Ålands Musikinstitut. Kollekt Finska Bibelsällskapet. Kyrkkaffe i Olofsgården efteråt.
Ons 12.9 kl. 12: Församlingslunch i Olofsgården. Nyinviqning av kyrkstallet efter lunchen.
Kl. 14: Andakt på De Gamlas Hem med Bertil Erickson.
Tors 13.9 kl. 17-20: Kyrktorget i Margaretagården, Mariehamn

SUND-VÅRDÖ
Sö 9.9 Gudstjänst: i Sunds kyrka kl 11.00. Juanita Fagerholm-Urch, Katrin Gwardak

NÄRPES PROSTERI

KORSNÄS
Sö 9.9 kl 11: Gudstjänst i kyrkan, Guy Kronqvist, Deseré Granholm.
Sö 9.9 kl 14: Korsnäs Invaliders samling på Strandhyddan
Må 10.9 kl 18: Hannakerho på Strandhyddan
On 12.9 kl 13: Syföreningarnas gemensamma samling på Strandhyddan
Fr 14.9 kl 18.30: Fredagscafé för kvinnor i alla åldrar i församlingshemmet. Gäst: Sonja Rosbäck

LAPPFJÄRD-KRISTINESTAD
www.lappfjard-kristinestadforsamling.fi
Café Magasinet börjar fre 7.9. kl 19.30. Alla barn- och ungdomsgrupper börjar denna o nästa vecka, se hemsidan.
Jonnsborg: Sånggudstjänst 9.9 kl 12, Saarinen, J.Martikainen, sånggrupp, efteråt lunch för Estlandsarbetet, fisksoppa, kaffe, bärpaj 8€.
Kristinestads kyrka: Ekumenisk bönesamling fre 7.9. Högmässa sö 9.9 kl 12 Nisula, Nilsson
Lappfjärds kyrka: Högmässa sö 9.9 kl 18 Saarinen, Nilsson

NÄRPES
www.narpesforsamling.fi
Kyrkan: 15 sö e pingst 9.9 kl 10 Gudstjänst. Lö 8.9 kl 18 ”Kvällsmusik i S:ta Maria”.
Fridskär: lö 8.9 kl 19 Säsongsavslutning.
Förs.hemmet: to 13.9 kl 12 Pensionärssamling.
Alphakurs: 19.9-28.11 i Närpes förs.hem, anmäl senast 14.9 till 2204200. Se närm. program på hemsidan.

PÖRTOM
Sö 9.9 kl. 12: Gudstjänst, Sandin, Wikstedt.
Må 10.9 kl. 12.45: Minior (åk 1-2) börjar i förs.h.
On 12.9 kl. 19: Finska gruppen i förs.h, Sandin.
Må 17.9 kl. 12.45: Juniorstart för åk 3-4 i förs.h.
Må 17.9 kl. 14.45: Juniorstart för åk 5-6 i förs.h.

ÖVERMARK
Lö 8.9 kl 19: Höstfest i Frönäs bönehus, Rune Fant, sång av Gun-Helen och Britt-Mari Andtfolk, Sandin, Wikstedt.
Sö 9.9 kl. 10: Gudstjänst, Sandin, Wikstedt.
On 12.9 kl. 12.45-14.30: Minior start för åk 1-3 i bönehuset.
On 19.9 kl. 14.45-16.15: Junior start för åk 4-6 i bönehuset.

KORSHOLMS PROSTERI

BERGÖ
Fredag kl 20: Ungdomskväll i församlingshemmet, mera info på Facebook
Söndag kl 14: Gudstjänst, Englund, Kahlos

KORSHOLM
Musikskolans infomöte: idag kl 18 i sockenstugan, musikskolan inleder verksamheten v 37 fr.o.m 10.9.
Närmare info se www.korsholms-svenskaforsamling.fi
Öppna dagklubben startar: fre 7.9 kl 9.30 i Smedsby förs.gård, varannan vecka
ons 12.9. kl 9.30 i Tölby hembygdsför lokal, varje vecka
fre 14.9. kl 9.30 i Singsby Uf-lokal, varannan vecka
Gudstjänst: sö kl 10 i kyrkan och kl 12 i Smedsby förs.gård, Berg, Nordqvist-Källström.

KVEVLAX
Gudstjänst: sö kl 10, Östman, Andrén.
Föräldra-barngruppen: startar on kl 10 i drängstugan.
Kvinnocafé: on kl 19-21 i fh, ”Vitt som dopkolt, brudklänning och svepning”, Kerstin Haldin-Rönn.

MALAX
www.malaxforsamling.fi
Tennis: för 13 år och äldre, startar fre 7.9 kl 17-18 i Pixnehallen. OBS! förhandsanmälan till Mats Nylén, 050-4696751.
Familjemässa: sö 9.9 kl 12 i FH.
Kyrkkaffe. Barnpassning. Norrback, Brunell.

MARKNAD

ÖNSKAS HYRA

Jag är en skötsam, rökfri universitetsstuderande, som söker en etta i Åbo. Kontakta Sandra 040-5963493

Har du eller känner du någon i Linköping, Sverige som har en lägenhet att hyra på cykelavstånd från universitetet? Ring 050-3955549

Liten 3 pers. familj söker trerummare på Drumsö fr.o.m oktober. Ring Annika 0400819888.

Nyanställd 25-årig kvinna önskar hyra större etta/mindre tvåa i centrala Vasa senast från 1.10. Ring 050-5446254.

Skötsam studerande söker etta eller förmånlig tvåa i centrum av Jakobstad fr.o.m. oktober. Ring 0407368461 / Jonas

BERÄTTA OM DIN FÖRSAMLING!

Den här sidan finns till för dig. Roliga verksamhetsidéer, festliga jubileum eller en viktig gemenskap. Skriv, fotografera och berätta om vad som händer i DIN församling! Skicka in din artikel till redaktionen@kyrkpressen.fi. Redaktionen väljer och redigerar materialet.

I MIN FÖRSAMLING

Werthmanns Begravningsbyråer
Ab Werthmann OyFullständig begravningservice
– med omtanke och mångårig erfarenhet

Karis Köpmansg. 18 Tel. 019-232186
Hangö Bulevarden 9 Tel. 019-2482059
Ekenäs Gustav Wasa g. 14 Tel. 019-2413261
Ingå Sjundeå Tel. 019-232186

www.werthmanns.com

Dejour 24 h 0400-473391

ENEBERGS
BEGRAVNINGSBYRÅ

Strandg. 2 Mariehamn Tel. 018-19028

Juridisk byrå
HENRICSON & KIETZ

Kungsgatan 7, 10600 Ekenäs, tfn (019) 246 2462

MED FINKÄNSLIG SAKKÄNNEDOM FRÅN ÅR 1945

BEGRAVNINGSBYRÅ

ARMAS BORG & Co Ab

Annegatan 12 00120 HELSINGFORS
www.arnasborg.fiTel 612 9890
Jour 0400 977 000

TJÄNST FÖR LIVET NÄR SORGEN GÅSTAR

- ett gratis informationspaket och en kosnadsberäkning
- boupptecknings- och gravstensservice

HELSINGFORS BEGRAVNINGSTJÄNST

Tölö: Mannerheimvägen 45, t. (09) 7002 481

Malm: Kyrkobytvägen 14, t. (09) 7002 4824

ESBO BEGRAVNINGSBYRÅ

Esbo centrum: Esboplatsen 7, t. (09) 7002 4828

Dejour, t. (09) 7002 481 www.hautausuolto.net

LOCUS

www.locus.fi

STOR EFTERFRÅGAN
PÅ HYRESLÄGENHETER1000-tals nöjda kunder kan inte ha fyllt
Vi står till Er tjänst under hela hyrestiden.

Förmedling med omtanke sedan 1993

Oy N&N Locus Ab Aff (A)
Smedsgatan 15, 00150 Helsingfors
tel. (09) 17 17 44, fax. (09) 17 00 45
locus@locus.fi, www.locus.fiHelsingfors stad
SocialverketNy svenskspråkig
dagverksamhetsenhet för
seniorer i östra helsingfors

I oktober 2012 startar en ny svenskspråkig dagverksamhet i Nordsjö i servicehuset Cecilia. Till dagverksamheten kan man komma från hela sydöstra och östra Helsingfors.

Dagverksamheten är avsedd för hemmaboende äldre över 65 år som har minnesstörningar och/eller nedsatt rörelseförmåga. Dagverksamheten fungerar också som stöd för närstående vårdare i deras arbete. Dagverksamheten grundar sig på förebyggande och rehabiliterande verksamhet i grupp.

Dagverksamheten är behovsprövad och därför ansöks den via socialarbetarna inom enheten för äldreomsorg på Svensk socialservice.

I servicen ingår samtransport till och från dagverksamheten, sociala och fysiska aktiviteter, frukost, lunch och kaffe samt vård och omsorg. Avgiften för dagverksamheten är 15,10 €/dag år 2012.

Svenskspråkig dagverksamhet erbjuds också i övriga delar av Helsingfors.

Ytterligare information om dagverksamheten och ansökningsanvisningar fås av dagverksamhetskoordinatören på Svensk socialservice tfn (09) 310 28055 och på www.hel.fi/socialverket > Blanketter > Ansökan till dagverksamhet för äldre.

www.hel.fi/socialverket

Vill du ha Kyrkpressen?

Tack vare de lutherska församlingarna når Kyrkpressen varje vecka 109 000 hem.

Om du inte tillhör dem som får tidningen via församlingen, kan du prenumerera på Kyrkpressen som privatperson. Du kan även ge en gåvoprenumeration till någon som inte får den.

Ring 09 61261550 eller skicka e-post till prenumerat@kyrkpressen.fi

Priset för en privatprenumerat
ion år 2012 är 62
euro. (moms 9%
tillkommer)

INKAST MARIA SUNDBLOM LINDBERG

Tyngdlyftning

”GUD GER dig inte mera bördor än du orkar bära” är en mening som vissa människor säger i sällsynt sorgliga stunder. Vem är det då som får mig att knäa? undrar jag tyst tillbaka. En sliten mening i en svår stund. En ljummen hand som plötsligt känns som en smocka. I välmening given. I hopplöshet mottagen för vad är det för Gud som lägger betongblock över bröstskogen?

Även himmelska föräldrar är förpliktade att inte belasta utan att avlasta, så en betungande Gud känns så främmande. Men sån kan man bli av bördor. Irriterad på slarvig tröst. Alla gråter inte sin oro. Många är bara arga när de inte orkar. Särskilt på dem som strör slentrianord i sorgen.

I DET kristna språket och i de religiösa sammanhangen trängs ofta de slitna citaten. Någon har sagt att vi som troende ska torka tårar med förkunnelse. Särskilt upprapade bibelställen lär ha en helande kraft, på allt från skilsmässor till sjösjuka. Så kan det kanske vara men tyvärr förvandlas också de klokaste av ord lätt till fluskler om vi undviker ett möte genom att hastigt släta över såren med kapitel och vers.

SÅ VAD är det som vi egentligen säger när vi vårdar sorgsna själar? Finns det en Gud som belastar och är jag en sämre kristen om jag inte bär? För jag orkar dåligt med mina bördor. Inte dåligt som att inte kunna resa sig utan dåligt som i att inte hitta glädjen och vägen ur det svåra. Jag orkar säkert inte sämre än andra och är därför i gott sällskap av människor som skäms över att inte vara starka nog. Starka nog för att vara glada fast det är hemskt. För det människoidealet finns inkilat mellan många av Bibelns böcker. Den människosynen finns mellan folk som i vimlet kindpuskar ytan och frågar hur det är utan att ens vilja ha ett svar. Och skulle man överraska och säga som det är skulle motkommentarerna ändå handla om sommaren på Föglö eller båtmotorn som brann just innan Hangö udd.

EN SOM inte dök ner i sin Gucci eller fick flackande blick av snorig gråt var Jesus. Mästaren i att se människan och ändå stå kvar. Mästaren i att förstå allvaret men ändå erbjuda tröst. Jag har kommit för att söka efter det som var förlorat och rådda det, säger han som vet var man ska leta efter försvunnen självrespekt och brusten tillit. Precis som Simon en gång bar hans kors när han själv inte orkade bära hans min börd.

I det mötet finns kraften att åtminstone för en stund räta på sin rygg. I det mötet hittar jag mitt försvunna smajl med en glömd grop strax intill.

Maria Sundblom-Lindberg är präst.

Något vi borde skriva om?

Tfn 09-61261549 e-post: redaktionen@kyrkpressen.fi

STENHUGGERI LEVANDER

- nya gravstenar
- gravering
- borttagning av gravsten
- återmontering av gravsten
- förgyllning/försilvring
- rätning
- slipning

EN MINNESVÅRD VISAR VÖRDNAD OCH VÄRDIGHET
Rönnebackav. 32 A
00710 Helsingfors
tel.09 387 6284

En byrå med komplett service

Forum	tel. 010 76 66620
Hagnäs	tel. 010 76 66500
Tölö	tel. 010 76 66530
Malm	tel. 010 76 66630
Östra Centrum	tel. 010 76 66590
Alberga	tel. 010 76 66610
Hagalund	tel. 010 76 66570
Dickursby	tel. 010 76 66560
Myrbacka	tel. 010 76 66600
Kervo	tel. 010 76 66550
Hyvinge	tel. 010 76 66580

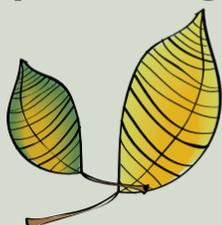
(0,0828 €/tel + 0,1199 €/min)

HOK ELANNON
HAUTAUSPALVELU

hok-elannonhautaupalvelu.fi
perunkirjoitustoimisto.fi
Telefonjour 24 h: 050 347 1555

Visste du att ...
Kyrkpressen sparar skog!

Tidningen trycks på ett finländskt miljömärkt papper som till största delen består av returpapper.

KP.
KYRKPRESSEN

UNDVIK VATTENSKADOR.

VÄRDESÄKRA DITT HUS.

Problemet har funnits länge – nu finns det också en lösning. Att mötas av ett läckage i villan när man kommer hem från semestern är inte roligt. Inte heller att tvingas konstatera att den där speciella källardoften beror på en dropande röranslutning.

Med en vattenfelsbrytare kan du helt enkelt sova gott om natten.

VATTENFELSBRYTARE

Leakomatic

DRIP. DROP. STOP!

Tel: +358-18-21 021 | info@leakomatic.com | www.leakomatic.com

HERRFORS
KATTERNÖ GROUP

Naturkraft, energi och värme till regionen

Oy Katternö Ab, Storgatan 8, 68600 Jakobstad (06) 7815 300 Fax (06) 7815 322 www.katterno.fi

GÖR EN FRIVILLIGINSATS:
BLI FIKA-MENTOR

Tror du på integration genom personliga kontakter? Vill du bekanta dig med andra kulturer och lära känna nya människor med liknande intressen som du? Som FIKA-mentor får du allt detta och en mentorutbildning! Gå in på fika.luckan.fi och anmäl dig redan idag.

LUCKAN

Närings- trafik- och miljöcentralen

Hälskraft från EU

Europeiska unionen

OPINION INFORMATION

Skicka insändaren till:

Kyrkpressen/opinion
Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors
E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi
Fax: (09) 278 4138.

Insändare måste förses med skribentens namn samt för redaktionens bruk även adress och telefonnummer. Anonyma inlägg accepteras endast i undantagsfall.

Standardlängden för de kortare insändarna är 1 200 tecken. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insändarna. Insänd text returneras inte.

Radbytet är en längre insändartext med bildbyline som rymmer 2 000 tecken. Vill du skriva ett Radbyte bör du kontakta redaktionen på förhand.

KONFERENS MEDIA

”Jag är säker på att han varit på twitter för att sprida kunskap, godhet, förlåtelse och nåd även där.”

Svenska mediekonsulten Anette Novak tror Jesus gillat twitter.

FORSKARETIK KONKURRENS

Nya tider, nya dygder

Tage Kurtén, professor i teologisk etik med religionsfilosofi, skriver i Åbo Underrättelser om universitetens bonustänk.

Han ser en etisk förskjutning där vassa armbågar är en ny dygd.

– Det drag som vi, enligt kristet synsätt, borde bekämpa har blivit eftersträvansvärt.

I universitetsvärlden gör det att konkurrensen mellan forskare och ämnen ökar, solidariteten krymper och att vissa ämnen riskerar att gå under, menar Kurtén.

Vandra stigen med barnen

Ett projekt som engagerat folk i både Norge, Sverige och Finland har nu resulterat i ett nytt gediget söndagsskolematerial.

TEXT OCH FOTO:
MICHAELA ROSENBACK

Ann-Mari Holländer, branchsekreterare för barnverksamheten vid Kyrkans central för det svenska arbetet, vad är Skatten för något?

Skatten är ett nytt samnordiskt söndagsskolematerial med ursprung i Norge. Norrmännen förnyade sitt söndagsskolematerial redan år 2007 och det blev en stor succé. När de bestämde sig för att revidera materialet år 2012 så ville vi och svenskarna hoppa på tåget.

Det stora arbetet sker i Norge men vi har varit med under hela processen och fått trycka till bland annat gällande översättningen till svenska. Målgruppen är barn mellan tre och tio år.

Vad består materialet av?

Skatten är väldigt omfattande och erbjuder material som räcker i flera år. Här finns bland annat en handbok riktad till dem som leder söndagsskolan. Den tar upp synen på lärande och barnen.

Sedan finns det ett häfte med terminsmaterial och två dvd-skivor som innehåller bilder, bibelberättelser som tecknade serier och animationer. Bland annat finns bi-

ANN-MARI HOLLÄNDER är glad över att kunna presentera ett nytt söndagsskolematerial som gjort succé i Norge.

”Barnen och läraren vandrar stigen tillsammans och lär sig också tillsammans.”

Ann-Mari Holländer

belberättelserna ”Det stora gästabudet” och ”Marta och Maria” med.

Så finns det också ett nothäfte. Sångerna är nyskrivna för det här materialet och vissa har rörelser.

Alla som beställer paketet får också tillgång till ett planeringsverktyg på internet. Där kan man själv plocka och välja ut olika förslag på sånger, lekar och böner. Dessutom kan man få tips på hur man ska undervisa. Det står också hur länge det är beräknat att programmet ska ta så det underlättar tidsplaneringen.

Det kan ju hända att det är olika ledare som drar söndagsskolan olika veckor och då kan de gå in på hemsidan och kolla vad gruppen gjorde senaste gång.

Varför kommer Skatten just nu?

Det har inte på länge getts ut något material med så stort omfång som det här har. Därför fanns det ett behov av ordentligt material.

Vad är det som skiljer Skatten från det material som redan finns?

En stor skillnad är att vi nu använder moderna hjälpmedel och teknik på ett nytt sätt. Det är alltid inspirerande. Dessutom finns det väggbonad, handdockor, dockte-

ater och andra hjälpmedel. Ett exempel på det här är att det kommer att finnas en hemsida med adressen www.skatten.nu där vi under årets lopp laddar upp sådant material som inte hunnit med i paketet.

Inte vet jag om det är den nya tekniken som lockar men i Norge är en tredjedel av söndagsskollärarna män. Vi ligger en bit efter på den fronten.

Var får man tag på paketet?

Man har kunnat köpa det på Kyrktorgen men det går också bra att beställa det direkt från KCSA. Vi har redan skickat ut några paket.

Vi kommer att ordna inspirationsdagar i september i Borgå, Karis och Nykarleby. Där presenteras materialet och man har en chans att beställa det då också.

Är det bara söndagsskolor som kan använda Skatten?

Nej, materialet går nog bra att använda till exempel i dagklubbar och eftis. Dessutom är det användbart i samband med skol- eller daghemsgudstjänster. Naturligtvis får också privatpersoner beställa Skatten om man så vill.

Vad är det bästa med Skatten?

Det bästa är att materialet är så glatt, pedagogiskt och teologiskt välgenomtänkt. Det finns många variationsmöjligheter.

Dessutom tas barnet i beaktande på ett nytt sätt. Barnen och läraren vandrar stigen tillsammans och lär sig också tillsammans. Den traditionella lärarrollen är borta.

Finns det något motsvarande på finskt håll?

Nej, inte i det här skedet.

Lille Kalle är i kyrkan med sin mamma. Efter predikan har prästen en tyst bön och Kalle viskar förargad: - Mamma, nu gick ljudet!

kuriren
-tidningen för Dig!

Prenumerera på den allt mer populära finlandssvenska veckotidningen Kuriren. På ett år har läsekretsen ökat med **25%** och är nu uppe i **50.000!**

VI LOTTAR UT TRE PAR HACKMAN KASTRULLER

Prenumerera och delta i utlottningen

Nu har du möjlighet att vinna ett par kastruller av hög klass. Kuriren lottar ut tre par kastruller med glaslock av märket **Hackman Matador**. Kastrullerna är 2,5 och 4 liter och har ett sammanlagt värde på cirka **135 euro**.

JA TACK!

- JAG VILL PRENUMERERA PÅ KURIREN**
- för resten av år 2012 och hela året 2013 för 75 € (inom Norden)
- Tre (3) provnummer för endast 14 euro.
- Ett halvt år för endast 40 euro.

- JAG DELTAR I UTLOTTNINGEN AV TRE PAR HACKMAN MATADOR KASTRULLER**
(värde ca 135 euro/par)

SÄND KURIREN TILL:

NAMN
ADRESS
TEL/MOB.

SÄND RÄKNINGEN TILL:

NAMN
ADRESS
TEL/MOB.

- Nej tack**, jag vill inte prenumerera på Kuriren. Jag deltar endast i utlottningen av Hackman Matador kastrullerna. Jag returnerar beställnings- och utlottningsblanketten försedd med ett 1-klass frimärke till adressen Kuriren, PB 12, 65101 VASA (var snäll och stryk över den färdigtryckta adressen på kupongen och skriv in den nya under).

Erbjudandet gäller till den 30.11.2012

Kan sändas ofrankerat inom Norden Kuriren betalar portot

kuriren

PB 12
SVARFÖRSÄNDELSE
KOD 5005430
65103 VASA